

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra práva

Bakalářská práce

**Problematika vydávání zemědělského majetku církvím
v Ústeckém kraji**

Jiří Pavliš DiS.

© 2016 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jiří Pavliš, DiS.

Veřejná správa a regionální rozvoj

Název práce

Problematika vydávání zemědělského majetku církvím v Ústeckém kraji

Název anglicky

The issue of extradition of agricultural property to churches in the Usti Region

---

Cíle práce

Práce je rozdělena na dvě části a to na část teoretickou a část praktickou. Cílem teoretické části je popis a analýza základních charakteristik a principů zkoumané problematiky včetně seznámení se se základní právní úpravou.

Cílem praktické části je vyčíslení hodnoty vydávaného zemědělského majetku církvím.

Metodika

Bakalářská práce je rozdělena na dvě části, a to na část teoretickou a praktickou.

V rámci teoretické části jsou zejména shromažďovány a následně analyzovány prostudované podklady (odborná literatura, právní předpisy). V praktické části budou zhodnoceny rozhovory s odbornou veřejností.

V závěru práce budou veškeré získané podklady a informace vyhodnoceny. Budou vyvozeny závěry a uvedena doporučení do praxe.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

církevní majetek, restituce církevního majetku, proces schvalování dohody, rozhodování ve věci, povinné osoby, oprávněné osoby, majetkové křivdy, překážky vydání

Doporučené zdroje informací

- Česká republika. Zákon č. 139 ze dne 15. dubna 2002 o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. In: Sběrka zákonů České republiky. 2002. částka 57.
- Česká republika. Zákon č. 229 ze dne 24. června 1991 o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. In: Sběrka zákonů České republiky. 1991. částka 45.
- Česká republika. Zákon č. 428 ze dne 5. prosince 2012 o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. In: Sběrka zákonů České republiky. 2012. částka 155.
- Česká republika. Zákon č. 500 ze dne 24. června 2004 správní řád. In: Sběrka zákonů České republiky. 2004. částka 174.
- česká republika. Zákon č. 503 ze dne 19. prosince 2012 o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. In: Sběrka zákonů České republiky. 2012. částka 188.
- HAVLAN, P. Majetek státu v platné právní úpravě. Praha : Linde, 2010. ISBN 978-80-7201-796-6.
- KARFÍK, Z. – KARFÍKOVÁ, M. *Půda a právo : nová právní úprava vlastnických vztahů k půdě*. Praha: Nuga, 1991. ISBN 80-900271-7-2.
- Kříž, J. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi : komentář. V Praze : C.H. Beck, 2013. ISBN 978-80-7400-472-8
- Kuklík, J. Konfiskace, pozemkové reformy a vyvlastnění v československých dějinách 20. století. Praha: Auditorium, 2011. ISBN 978-80-87284-25-4

Předběžný termín obhajoby

2015/16 LS – PEF

Vedoucí práce

JUDr. Ing. Renata Korcová

Garantující pracoviště

Katedra práva

Elektronicky schváleno dne 27. 10. 2015

JUDr. Jana Borská

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 10. 11. 2015

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 20. 01. 2016

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci " **Problematika vydávání zemědělského majetku církvím v Ústeckém kraji** " jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval JUDr. Ing. Renatě Korcové za příkladné vedení a poskytování podstatných informací při psaní této bakalářské práce.

Problematika vydávání zemědělského majetku církvím v Ústeckém kraji

Souhrn

Téma této práce bylo zvoleno pro aktuálnost a tlak veřejnosti na zpracovávanou problematiku. Povinné ani oprávněné osoby neměly mnoho času po přijetí zákona č. 428/2012 Sb. o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi na přípravu aplikace tohoto zákona do praxe, při které docházelo k nejasnostem při výkladu právní úpravy. Proto byl zvolen cíl této práce v identifikaci hlavních problémů, které vznikly při použití tohoto zákona a doporučení k jejich odstranění či zmírnění. Jako vhodné se ukázalo použití kvalitativní výzkumné metody – rozhovory s odbornou veřejností a přímé pozorování. Praktická část popisuje nejčastější problémy ze zkoumané oblasti, které byly zjištěny při přímém pozorování a z rozhovorů. Na základě zjištěných poznatků byly povinné osobě – Státnímu pozemkovému úřadu doporučeny kroky vedoucí ke zlepšení stavu zkoumané problematiky.

Klíčová slova:

restituce církevního majetku, církevní majetek, povinné osoby, oprávněné osoby, překážky vydání, majetkové křivdy, rozhodování ve věci

The Issue of Extradition of Agricultural Property to Churches in the Usti Region

Summary

The theme of this work was chosen for topicality and public pressure on the issue described. Mandatory or authorized person did not have much time after the adoption of Act no. 428/2012 Coll. property settlement with churches and religious communities to prepare the application of this law in practice, during which there were ambiguities in the interpretation of legislation. Therefore, he was elected aim of this study is to identify the main issues that arose in the application of this law, and recommendations for their elimination or mitigation. Suitable proved the use of qualitative research methods - interviews with professionals and direct observation. The practical part describes the most common problems of the investigated areas that were identified by direct observation and interviews. Based on the findings were obliged person - the State Land Office recommended steps to improve the situation examined issues.

Keywords:

restitution of church property, church property, obligatory person, authorized person, obstacles to extradition, property injustices, decision in the matter

Obsah

1	Úvod	10
2	Cíl práce a metodika	12
2.1	Cíl	12
2.2	Metodika	12
3	Teoretická východiska	14
3.1	Vývoj právní úpravy	14
3.2	Základní aspekty zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi	16
3.2.1	Základní pojmy ze zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi	16
3.2.2	Naturální restituce	19
3.2.3	Finanční náhrada	24
3.2.4	Závěrečná ustanovení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi.	25
3.3	Shrnutí teoretických východisek	26
4	Praktická část	27
4.1	Nejčastější problémy při vydávání zemědělské nemovitosti	27
4.1.1	Sloučení Pozemkového úřadu a Pozemkového fondu ČR.....	28
4.1.2	Programové vybavení povinných osob	29
4.1.3	Identifikace původního majetku	30
4.1.4	Geometrické plány	33
4.1.5	Pozemkové úpravy	34
4.1.6	Konfiskace	35
4.1.7	Uzavření dohody či rozhodnutí.....	35
4.1.8	Veřejně prospěšné stavby	37
4.1.9	Liniové stavby.....	39
4.1.10	Zahrádkářské kolonie.....	39

4.1.11	Funkční souvislost	40
4.1.12	Finanční náhrada za nevydaný majetek	41
4.1.13	Objem původního majetku.....	42
4.2	Finanční porovnání vydaného majetku	43
5	Zhodnocení výsledků a doporučení	45
6	Závěr	46
7	Seznam obrázků, grafů a tabulek	47
8	Seznam použitých zdrojů	48
8.1	Odborná literatura	48
8.2	Právní předpisy.....	48
8.3	Internetové zdroje.....	49
9	Seznam příloh	50

1 Úvod

Téma této práce bylo zvoleno pro jeho aktuálnost a tlak veřejnosti na zpracovávanou problematiku. Dne 8. 11. 2012 byl přijat zákon č. 428 o majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi“), který spadá do oblasti tzv. restitučních a rehabilitačních právních předpisů jako další zákony, například zákon č. 119/1990 Sb. o soudní rehabilitaci, zákon č. 87/1991 Sb. o mimosoudních rehabilitacích nebo zákon č. 229/1991 o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Autor (Karfík, 2001) uvádí, že po hluboké společenské změně v listopadu 1989 byla nastolena obecná otázka, jak docílit zmírnění některých křivd páchaných na majetku, k nimž došlo v období let 1948 - 1989. Postupně připravované zákony jsou známy jako předpisy restituční. Obecný pojem restituce byl vysvětlen autorem (Kuklík, 2011) jako pojem pocházející z latinského institutu tzv. restitutio in integrum, který představoval mimořádný prostředek préтора, jímž z důvodů hodných zvláštního zřetele odstraňoval některé škodlivé důsledky civilního práva a znamenal skutečné navrácení do stavu předešlého se všemi důsledky. V dnešním pojetí restituci autor chápe spíše jako posunutý význam pojmu označující nápravu některých zásahů do majetkových práv pocíťovaných podle způsobu provedení, či podle toho, proti komu zásahy směřovaly, jako majetkové křivdy, důsledky perzekuce či protiprávní stavy. Autorka (Průchová, 1997) popisuje pojem restituce jako výsledný stav na straně oprávněné osoby, která se za splnění zákonných podmínek stala vlastníkem původních nemovitostí, či jí byla poskytnuta odpovídající náhrada.

Tento zákon upravuje princip navrácení majetku církvím a náboženským společnostem. Jeho znění bylo diskutováno dlouhá léta, což je zřejmé již ze znění zákona č. 229/1991 Sb., kde se objevuje tzv. blokační paragraf 29, který zní *„Majetek, jehož původním vlastníkem byly církve, náboženské společnosti, řády a kongregace, nelze převádět do vlastnictví jiným osobám do přijetí zákonů o tomto majetku“* (Zákon č. 229/1991Sb.). Toto ustanovení fakticky znemožňuje státu s církevním majetkem jakýmkoli způsobem disponovat a tím v podstatě naznačuje vůli státu již v této době takovýto majetek navrátit původním vlastníkům či jinak takovýto majetek vyřešit a tím se vyrovnat s církvemi a náboženskými společnostmi majetkově či finančně případně kombinací těchto možností. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi neřeší pouze

majetkové vyrovnání naturální, to znamená faktické navrácení původního majetku církvím, ale řeší i paušálně vyčíslenou hodnotu škody vzniklé v období komunistické diktatury. Tímto dochází k vypořádání majetkových vztahů a po přechodném období dochází k definitivní rozluce státu a církví. Po vyplacení paušálních náhrad dojde k úplnému vyrovnání vztahu mezi státem a církvemi, které již nadále nebudou finančně podporovány ze strany státu. Ze znění tohoto zákona je zřejmé, že zákonodárci již nepovažují za nutné upravovat vztah mezi církvemi a státem dalšími právními předpisy. Pro potřeby této bakalářské práce je nezbytná základní znalost tohoto zákona, proto v teoretické části budou popsána jeho jednotlivá ustanovení včetně vývoje snahy schválit právní předpis, který by tuto problematiku upravoval. V praktické části budou popsány největší a nejčastější problémy při aplikaci tohoto zákona v oblasti zemědělského majetku včetně finančního vyčíslení hodnoty navráceného majetku a v závěru budou shrnuty poznatky a doporučen postup jejich napravení.

2 Cíl práce a metodika

2.1 Cíl

Hlavním cílem práce je nalezení doporučení vedoucích ke zlepšení a zefektivnění činnosti povinné osoby Státního pozemkového úřadu v oblasti zkoumané problematiky. Práce je rozdělena na dvě části a to na část teoretickou a část praktickou.

Dílním cílem teoretické části je seznámení se se základní charakteristikou, principy zkoumané problematiky včetně seznámení se se základní právní úpravou a jejím vývojem od prvních pokusů o vyrovnání se s církvemi až do konečné znění schváleného zákona. Dílními cíli praktické části jsou poukázání na základní problémy, se kterými se musely oprávněné i povinné osoby vypořádat při aplikaci tohoto zákona a vyčíslení hodnoty vydávaného zemědělského majetku církvím.

2.2 Metodika

Bakalářská práce byla rozdělena na dvě části, a to na část teoretickou a část praktickou.

V rámci teoretické části byly zejména shromažďovány a následně analyzovány prostudované podklady (odborná literatura, právní předpisy) a v určitých částech byl platný právní předpis komparován s právním předpisem upravujícím obdobnou problematiku.

V praktické části byly zhodnoceny strukturované rozhovory s odbornou veřejností. Bylo odesláno 10 žádostí o rozhovor s odborníky z řad povinných i oprávněných osob. Vzhledem k dlouhodobé spolupráci již z doby schvalování právní úpravy byli vybráni autorem práce právě tyto respondenti. Vzhledem k časové vytíženosti odborníků a velikým vzdálenostem byl zvolen nezúčastněný strukturovaný rozhovor, kdy bylo každému respondentovi zasláno 5 otázek ze zkoumané oblasti s možností rozepsání odpovědí. Poslední otázka byla otevřená, kdy měli respondenti možnost rozepsání se na libovolné téma k řešené problematice.

Provedeno bylo i zúčastněné pozorování autorem této práce a analýza pracovních postupů zaměstnanců Krajského pozemkového úřadu jako osoby povinné a zároveň

správního orgánu. Toto přímé pozorování probíhalo od schválení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi až do prosince roku 2015.

V závěru práce byly veškeré získané podklady a informace vyhodnoceny. Byly vyvozeny závěry a uvedena doporučení do praxe.

3 Teoretická východiska

3.1 Vývoj právní úpravy

Jak uvádí autoři (Kříž a Valeš, 2013) první snahy o zmírnění některých majetkových křivd perzekuovaných osob komunistickou diktaturou vznikly téměř souběžně s nastolováním demokratických principů a zásad implementovaných do právního systému. Církev jsou jednou z největších obětí komunistické diktatury. V prosinci roku 1989 bylo zrušeno omezení působení církví a náboženských společností. V lednu roku 1990 došlo ze zrušení nutného státního souhlasu k výkonu duchovní činnosti. K plnému zániku zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem došlo přijetím zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, ale k faktickému potlačení dozoru státu nad církvemi došlo již 8. 2. 1991, kdy se stala účinná Listina základních práv svobod. Ještě v roce 1992 byla obnovena možnost uzavřít církevní sňatek před orgány církve díky novele zákona č. 234/1992 Sb., o rodině. *„Jako vzájemně nedořešený tak obě strany vnímaly zásadně již jen jeden větší problém: otázku majetku, který v minulosti církve a náboženské společnosti vlastnily a který jim totalitní stát odejmul“* (Kříž a Valeš, 2013, str. 44).

Obdobně na téma pohlíží i autoři (Kubačák, Jacko, 2012), kteří jako první snahu o majetkové narovnání s církvemi spatřují ve schválení zákona č. 298/1990 Sb., o úpravě některých majetkových vztahů řeholních řádů a kongregací a arcibiskupství olomouckého. Pro tento zákon se vžil název „výčtový zákon“, který plně charakterizuje princip vydávání původního majetku, přílohou tohoto zákona byl výčet majetku, který tento zákon řeší a navrácí se řeholním řádům a kongregacím. První právní úprava navracela původní majetek právě těchto složek Církve římskokatolické, neboť byly totalitním režimem určeny k likvidaci jako první a za tímto účelem jim byl odebrán veškerý majetek. Tímto výčtovým zákonem byla navracena pouze část odebraných klášterů, proto byl novelizován zákonem č. 338/1991 Sb., touto novelou byl rozšířen navracený majetek a umožněno navrácení movitého vybavení klášterů. Využití takto restituovaného majetku popisuje autor (Kalný a kol., 1993), který dále uvádí, že i při navrácení veškerého původního majetku nemohou být církve okamžitě odloučeny od státu. *„Zvolená metoda byla z krátkodobého hlediska účinná: řeholním řádům a kongregacím se dostalo okamžité pomoci a byl tak umožněn*

jejich návrat z „katakomb““ (Kříž a Valeš, 2013, str. 45). Z dlouhodobého hlediska tento výčtový princip umožňuje vznik chyb. Jednak v porevoluční době docházelo k častému přečíslovávání celých katastrálních území, při každém novém nároku bylo třeba schválit zákon a je možné uvažovat i prosté pochybení zákonodárce.

Církvě byly nuceny nadále čekat na právní úpravu restituice jejich původních majetků. Bylo uvažováno, že by se tato otázka mohla vyřešit přijetím zákona č. 229/1991 Sb., o půdě a jiném zemědělském majetku avšak po různých návrzích a diskuzích byl tento zákon schválen v tom smyslu, že oprávněnou osobou jsou pouze osoby fyzické. Ve shodě byl do tohoto zákona implementován dočasný „blokační paragraf 29“, který omezoval možnosti státu disponovat s původním majetkem církví a náboženských společností.

Vzhledem k faktu, že žádný speciální zákon otázku restituice a rehabilitace církví do té doby nevyřešil, upřely církve svá očekávání směrem k zákonu, který by řešil pouze původní majetek církví. Takovýto komplexní zákon byl předložen skupinou 62 poslanců Federálního shromáždění ČSFR, nikoli vládou, která nadále zastávala názor výčtových zákonů, a řešil zmírnění majetkových křivd, které postihly církve. V návrhu nebylo řešeno financování církví, ale bylo uvažováno o odluce státu a církví. Tento zákon nakonec nebyl Federálním shromážděním přijat, byl sice schválen většinou poslanců Sněmovny lidu i Sněmovny národů, ale nemohl být přijat z důvodu pravidla majorizace. Při hlasování dne 28. 4. 1992 chybělo k jeho schválení 6 hlasů slovenských poslanců Sněmovny národů, tedy ve Sněmovně lidu i v české části Sněmovny národů by byl návrh přijat.

Další řešení hledala po vzniku České republiky až druhá vláda Václava Klause (jmenována 4. července 1996 vládnoucí po podání demise až do 2. ledna 1998), která zvolila cestu vydávání majetku formou usnesení vlády. Dne 25. 9. 1996 přijala vláda usnesení č. 498, které upravoval rámeček, dle kterého bude majetek vydáván. Na výzvu vlády předložily církve požadavky na vydání cca 5000 nemovitostí, touto cestou se podařilo navrátit pouze několik desítek položek z požadovaného majetku. Touto vládou byl i předložen návrh změny zákona o půdě (zák. 229/1991Sb.), který by umožnil Pozemkovému fondu ČR bezúplatně převádět majetek se souhlasem vlády do vlastnictví církví. Tato novela nebyla Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR akceptována.

V květnu roku 2007 byla zřízena vládou premiéra Mirka Topolánka komise pro narovnání vztahu mezi státem a církvemi. Tato komise vytvořila návrh zákona, který vláda schválila, a následně byl předložen Poslanecké sněmovně. Tento návrh zákona

se již mnoho nelišil od přijatého zákona č. 428/2012 Sb., pouze poměr naturální restituce a paušální finanční náhrady byl opačný, tento návrh počítal s navrácením majetku kultovního a jiného nehospodářského. Nevydáváný majetek byl oceněn na 83 miliard Kč. Návrh v tomto znění nebyl schválen ani vrácen k přepracování, ale byla zřízena dočasná komise, která po téměř ročním zkoumání doporučila Poslanecké sněmovně tento návrh zamítnout.

V roce 2011 byla vládou Petra Nečase vytvořena nová komise pro narovnání vztahů mezi státem a církvemi, která jako výchozí použila vládou již schválený návrh zákona z roku 2008. Byl přepracován poměr mezi paušální finanční náhradou a naturální restitucí, rozšířil se okruh vydávaného majetku a snížila se náhrada za nevydaný majetek na 59 miliard Kč. „Zákon byl projednáván Parlamentem České republiky takřka po celý rok 2012 a jeho osud byl od počátku nejistý. Přes zamítavé stanovisko Senátu na návrhu nakonec Poslanecká sněmovna setrvala a 8. 11. 2012 návrh schválila. Prezident České republiky ponechal návrh zákona bez podpisu, současně však nevyužil svého práva suspenzivního veta“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 51).

3.2 Základní aspekty zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi

Tato část práce je rozdělena na tři základní celky, každý analyzuje část zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. V první části budou vysvětleny základní pojmy nutné pro další použití a správné pochopení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Druhý celek analyzuje naturální restituci majetku, tj. faktické navrácení původního majetku a jeho zákonem schválené podmínky. Třetí základní celek rozebírá pravidla pro finanční náhradu a odluku církve a státu.

3.2.1 Základní pojmy ze zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi

Preambule, ač není právně závazná, nejlépe vystihuje úmysl zákonodárců a pohnutky vedoucí k přijetí tohoto zákona. Obecně by se mělo při právním výkladu předpisu vycházet právě se zněním preambule, aby nedocházelo k chybnému výkladu či nepřesnému pochopení záměru zákona.

Pro pochopení tohoto zákona je třeba chápat úmysl zákonodárců, jednak z historického hlediska kdy rozhodné období pro vznik nároku na rehabilitaci majetku odpovídá časovému období komunistické nesvobody na našem území. V případě vzniku

majetkové křivdy vzniklé vůči církvím nebo náboženským společnostem je rozhodné období definováno v § 1 jako období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990, dále je třeba vnímat majetkovou křivdu jako jednostranný projev vůle státní moci bez možnosti domáhat se svých práv. Tyto křivdy jsou taxativně vyjmenovány v § 5 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Rozhodné období je velmi důležité pro stanovení rozsahu majetku, který má být tímto zákonem řešen, pokud by se stala nějaká křivda registrované církvi či náboženské společnosti před rozhodným dnem, tj. před 25. únorem 1948, nelze se domáhat práv dle tohoto zákona ani podáním žaloby na určení vlastnictví u příslušného soudu. „*K dosažení účelu majetkového vyrovnání volí zákon kombinaci tří metod, a sice vydání některých věcí, tzv. naturální restituci, poskytnutí finanční náhrady dotčeným církvím a poskytnutí příspěvku v přechodném období*“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 92).

V §2 se vymezují některé pojmy pro potřeby tohoto zákona, blíže se upřesňuje a vymezuje pojem zemědělská nemovitost, která je určena obdobně jako v zákoně č. 229/1991Sb., tedy faktickým stavem ke dni 24. června 1991, což je datum platnosti a účinnosti zákona o půdě. K tomuto datu se posuzuje, zda se jedná o zemědělskou půdu dle podmínky, že k tomuto datu náležela nemovitost do zemědělského či lesního půdního fondu. Dle tohoto ustanovení lze za zemědělskou nemovitost považovat i půdu, která je nezbytná k provozování zemědělské prvovýroby. Lze si dobře představit, kdy ostatní plocha bude sloužit zemědělské výrobě, například ostatní komunikace zřízena za účelem obslužnosti polností nebo ostatní plocha tvořící přirozený remíz, větrolam a podobně. Dále jsou jako zemědělské nemovitosti vymezené obytné a hospodářské objekty sloužící k zemědělské či lesní výrobě. Je zde také vysvětleno, co je považováno za původní majetek církví a náboženských společností s upřesněním, že majetek nemusel být v držení církví po celé rozhodné období, ale postačuje pro potřeby tohoto zákona faktické vlastnictví původního majetku alespoň po část tohoto období.

Ustanovení § 3 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi obsahuje výčet oprávněných osob. „*Existence církevních institucí s vlastní právní subjektivitou sahá do daleké minulosti a řada z nich bezesporu patří mezi nejstarší subjekty práva existující bez přerušení na našem území*“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 131). Pro potřeby tohoto zákona se jedná o registrované církve a náboženské společnosti, právnické osoby zřízené nebo založené jako součást registrované církve či náboženské společnosti, právnické osoby

zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve nebo náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice. Náboženská matice byla dlouhou dobu uvažována jako osoba povinná nikoli oprávněná, neboť byla zřízena za účelem správy církevního majetku a následně po splnění důvodů zřízení měla zaniknout. Náboženská matice vznikla již za vlády Josefa II. a původně spravovala majetek zabavených klášterů žebrových a rozjímavých řádů, který měl být doplňován majetkem státním, protože v této době byl považován duchovní za státního zaměstnance a církev za instituci státu. Výnosy z činnosti náboženské matice měli sloužit výhradně pro náboženské účely římskokatolické církve. Součástí náboženské matice byly i majetky zrušených řádů a kongregací a z tohoto důvodu se o náboženské matici uvažovalo právě jako o možné povinné osobě, ale nakonec byla zahrnuta do osob oprávněných. Pro úplnost je třeba uvést, že ode dne 1. ledna 2013 vykonává práva a povinnosti zakladatele Náboženské matice Církev římskokatolická. Evidenci těchto společností zajišťuje, na rozdíl od obchodních korporací, které se zapisují do rejstříků při krajských soudech, Ministerstvo kultury.

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi v § 4 taxativně vyjmenovává skupiny povinných osob. Bylo rozhodnuto, že oprávněným osobám bude navrácen pouze majetek státu a proto skupiny povinných osob v tomto paragrafu zahrnují pouze stát zastoupený jeho organizačními složkami, státní příspěvkové organizace a státní podniky a fondy. *„Tato restrikce povinných osob pouze na subjekty hospodařící s majetkem státu anebo vykonávající jeho správu je hlavním důvodem, proč značná část původního majetku církví a náboženských společností nebude vydána“* (Kříž a Valeš, 2013, str. 152). V tomto paragrafu je uveden mezi povinnými osobami i Pozemkový fond České republiky, který byl zákonem č. 503/2012Sb., k 1. 1. 2013 zrušen a nahrazen Státním pozemkovým úřadem. Z hlediska tohoto zákona a následného paragrafového znění lze povinné osoby rozdělit do dvou skupin a to na Pozemkový fond České republiky a Lesy České republiky s. p. a na ostatní povinné osoby. Pozemkový fond České republiky ani Lesy České republiky s. p. nemusí na rozdíl od ostatních povinných osob zkoumat splnění podmínek § 7. Mnoho původního majetku církví je v současné době ve faktickém držení fyzických či právnických osob, obcí a krajů, na tento majetek se ustanovení tohoto zákona nevztahuje, pokud nebylo současné vlastnické právo nabyto v rozporu s platnými právními předpisy. V případě, že by se registrovaná církev domnívala, že je krácena na svých

právech, může se jich domáhat prostřednictvím podání žaloby na určení vlastnictví a následně požadovat vydání majetku po povinné osobě.

Pro možnost podání výzvy k vydání majetku musela být splněna oprávněnou osobou podmínka, že došlo v rozhodném období k některé z majetkových křivd, které jsou uvedeny v § 5 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Skutečností vedoucí k naplnění podmínky majetkové křivdy zákon uvádí jedenáct, ale v praxi se nejčastěji setkáváme s majetkovou křivdou vedenou pod písmenem a) a k)

a) odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revisi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě (trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě) a

k) převzetí nebo ponechání si věci bez právního důvodu.

„Co se týče objemu původního majetku registrovaných církví a náboženských společností, je ustanovení § 5 písm. a) zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi tím nejvýznamnějším restitučním titulem“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 164).

Velmi problematické je stanovit, o kterou z uvedených majetkových křivd se konkrétně jedná, ale pokud byla v průběhu zajišťování listin povinnou osobou zjištěna jiná, než uvedená majetková křivda není důvodné takovouto výzvu oprávněné osobě vracet. Primárně by se mělo vycházet z důvodu vzniku právního předpisu, tedy narovnání majetkových křivd.

3.2.2 Naturální restituce

Ustanovení § 6 a 7 upravuje rozdíl při vydávání zemědělské nemovitosti a věci jiné než zemědělská nemovitost. Zákon ukládá Pozemkovému fondu České republiky a Lesům České republiky s. p. vydání majetku oprávněné osobě za splnění zákonných podmínek bez dalšího zkoumání vyjma znění §8, který stanovuje překážky při vydávání majetku oprávněným osobám. Ostatním povinným osobám ukládá povinnost zkoumat funkční souvislost k pozemkům ve vlastnictví oprávněné osoby případně zkoumat, zda požadovaná nemovitost oprávněné osobě nebo jejímu právnímu předchůdci v rozhodném období sloužila k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům nebo jako obydlí duchovních. *„Aby došlo k vydání nemovité věci podle § 7 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, vyžaduje se vedle splnění obecných podmínek také splnění jedné ze dvou alternativních podmínek spočívajících ve funkční*

souvislosti věci anebo v její účelové určenosti“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 192). Ostatní povinné osoby toto ustanovení velmi často užívají k odmítnutí uzavření dohody, neboť funkční souvislost k pozemku není zákonnými předpisy České republiky nikterak upravena.

Ustanovení § 8 uvádí překážky fakticky znemožňující vydání a převod nemovité věci do vlastnictví oprávněné osoby. Zákon člení tyto překážky do 8 logických celků, kdy každý celek předchází vzniku nových majetkových křivd v jiné oblasti, ať se již jedná o:

- a. pozemky zastavěné nebo nezbytně nutné k užívání stavby
- b. pozemky ve vojenských újezdech
- c. církevní matriky, které přešli do majetku státu podle zákona č. 248/1949 Sb., o matrikách
- d. pozemky užívané k plnění úkolů bezpečnostního sboru
- e. pozemky užívané jako sportovní hřiště
- f. pozemky nutné k realizaci veřejně prospěšných staveb
- g. pozemky tvořící národní parky nebo národní přírodní rezervace
- h. majetek konfiskovaný dle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci

V těchto případech se jedná o ochranu veřejného zájmu, který je dle úmyslu zákonodárců nadřazený restituci původního majetku. Není možné vytvořit takový právní předpis, který by nechránil veřejný zájem, a narovnání původních majetkových křivd by vedlo ke vzniku křivd nových.

Popis náležitostí pro vydávání zemědělského majetku je definován v § 9 tohoto zákona, ten ukládá povinnost písemně vyzvat povinnou osobu k vydání majetku do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Tento paragraf uvádí, že od nabytí účinnosti tohoto zákona běží roční prekluzivní lhůta pro podání výzvy na vydání majetku. Po uplynutí této lhůty již není možné vznést nárok na navrácení majetku. *„Prvním krokem a nejdůležitějším oprávněné osoby domáhající se zmírnění některých majetkových křivd způsobených v rozhodném období formou vydání zemědělské nemovitosti je podání výzvy“* (Kříž a Valeš, 2013, str. 224). V tomto paragrafu jsou i uvedeny povinné náležitosti výzvy na vydání majetku. Ke každé výzvě je nezbytně nutné doložit:

- a) listinu prokazující, že požadovaná nemovitost náležela do původního majetku registrovaných církví nebo náboženských společností,

- b) listinu nebo uvést důvody prokazující některou z majetkových křivd uvedených v § 5 tohoto zákona
- c) připojit listinu nebo jinak prokázat splnění podmínek § 7, pokud příslušná povinná osoba nebyla Pozemkový fond České republiky nebo Lesy České republiky s. p.
- d) připojit listinu nebo jinak doložit právní nástupnictví, pokud je požadováno vydání majetku právního předchůdce.

Znění tohoto paragrafu ještě ukládá povinné osobě zaslat nejpozději do 15 dnů od obdržení výzvy její kopii příslušnému pozemkovému úřadu. Tato povinnost platí i pro doplňování a upřesňování výzev.

Následně měly povinné osoby 6 měsíční lhůtu na sepsání dohody, která podléhá schválení pozemkovým úřadem ve správním řízení za podmínky, že je dohodou vydáván zemědělský majetek. Pokud by byla pozemkovému úřadu doručena ke schválení dohoda na nezemědělský majetek, žádost o její schválení pozemkový úřad zamítne. Pokud povinná osoba neučinila kroky, které by vedly k sepsání dohody o vydání zemědělského majetku, měla církve možnost podání návrhu u pozemkových úřadů na zahájení řízení o rozhodnutí ve věci a to do 6 měsíců po marném uplynutí lhůty pro sepsání dohody. Datem podání návrhu běží 6 měsíční, ve zvláště složitých případech 12 měsíční lhůta pro rozhodnutí ve věci dle správního řádu. Dále je v tomto paragrafu uvedeno, že proti rozhodnutí pozemkového úřadu není možné odvolání a dále toto ustanovení uvádí, že rozhodne-li pozemkový úřad, může být věc sporná projednána v prvním stupni příslušným krajským soudem.

Princip vydávání jiné věci než zemědělské nemovitosti popsany v §10 se shoduje s vydáváním zemědělské nemovitosti až do okamžiku sepsání dohody, kromě „*absence povinnosti povinné osoby doručit kopii výzvy a jejich doplnění příslušnému pozemkovému úřadu ve lhůtě 15 dní od jejich doručení*“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 247). Tato dohoda není postupována ke schválení příslušnému pozemkovému úřadu, ale stává se vkladu schopnou listinou. I domáhání se práva na uzavření dohody má oprávněná osoba u nezemědělského majetku odlišná, svých práv se nedomáhá podáním návrhu na zahájení řízení u místně příslušného pozemkového úřadu, ale má právo obrátit se na soud, aby nahradil chybějící projev vůle povinné osoby a to ve lhůtě 3 let od marného uplynutí 6 měsíční lhůty na sepsání dohody.

Společná ustanovení § 11 upravují obecně závazné postupy pro všechny povinné osoby. V případě, že povinná osoba obdrží výzvu církve na vydání majetku, ke které jí nepřísluší správa majetku, je tato „nepříslušná osoba“ povinna do 15 pracovních dnů předat výzvu příslušné povinné osobě a informovat písemně o tomto předání i oprávněnou osobu. V případě, že není možné z dostupných zdrojů zjistit příslušnou povinnou osobu, vyzve se k součinnosti příslušný katastrální úřad, který má 6 měsíců na to, aby zjistil údaje o právních vztazích, které má k dispozici, k tomu provede i identifikaci, ze které bude zřejmé, do které současné parcely zasahuje původní požadovaná nemovitost. V případě, že se prokáže, že se jedná o majetek státu, ale příslušná povinná osoba není známa nebo zanikla, předá nepříslušná osoba výzvu na zemědělský majetek Pozemkovému fondu České republiky a výzva na majetek nezemědělské povahy bude předána Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Dále je v tomto ustanovení rozlišený běh lhůt pro sepsání dohody, v případě, že bylo doručeno povinné osobě osobou oprávněnou nebo nepříslušnou, začíná běžet lhůta doručením. V případě, že výzva je předána Pozemkovému fondu České republiky z důvodu, že nelze zjistit povinnou osobu, počíná běžet lhůta pro sepsání dohody od data doručení. V případě, že je výzva postoupena Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, počíná běžet lhůta pro uzavření dohody až dnem následujícím po dni, kdy se Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových věci jiné než zemědělské nemovitosti ujal dle právních předpisů. Tento paragraf dále upravuje postup, kdy z podkladů katastru nemovitostí není vlastník znám nebo je původní majetek církví a náboženských společností ve vlastnictví osob odlišných od povinných. V takovém případě nepříslušná povinná osoba výzvu vrátí žadateli a ten může uplatnit svá práva na vydání nemovité věci u soudu a to do tří let od vrácení výzvy. Pokud není znám vlastník požadované věci, oprávněná osoba podává žalobu proti Pozemkovému fondu České republiky u zemědělské nemovitosti nebo žaluje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových v případě návrhu na vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti.

Ustanovení § 12 stanovuje, že požadovaná nemovitost se vydává ve stavu, ve kterém se nacházela ke dni podání výzvy, toto je velmi podstatné při posuzování, v jakém stavu majetek vydat. Ustanovení ukládá povinné osobě, aby věc byla vydána oprávněné osobě s jejími součástmi a příslušenstvím. *„Ve vztahu k součástem věci je přirozené, že se vydávají spolu s věcí hlavní, neboť součást věci nemá povahu samostatné věci v právním smyslu a nutně následuje osud věci hlavní“* (Kříž a Valeš, 2013,

str. 258). Oproti tomu lze na příslušenství pohlížet jako na samostatnou věc. V případě vydávání příslušenství upravuje zákon, za jakých podmínek lze takovouto věc vydat. Dále ustanovení upravuje vztah k právům třetích osob mající povahu věcných práv či práva na užívání nemovitosti, pokud jsou uzavřeny takovéto smlouvy za nápadně nevýhodných podmínek, má oprávněná osoba právo takovéto smlouvy vypovědět a to do 1 roku ode dne vydání této věci. Zástavní práva váznoucí na vydávané nemovitosti zanikají okamžikem jejího vydání.

Toto ustanovení §13 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi omezuje možnost nakládání s majetkem, který původně náležel do majetku registrovaných církví a náboženských společností a to po dobu 24 měsíců ode dne 5. 12. 2012, tedy ode dne, kdy byla rozeslána částka č. 155 Sbírky zákonů obsahující znění tohoto zákona. *„Ustanovení § 13 odst. 1 zákona 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi ideově navazuje na § 29 zákona 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a k jinému zemědělskému majetku. Na rozdíl od něj však jde o blokaci omezenou, jednak co se týče subjektů, jednak časově; naopak co se týče okruhu právních úkonů, kterých se týká, a charakteru dotčeného majetku jde o ustanovení pojaté šířeji“* (Kříž a Valeš, 2013, str. 265). Tento původní majetek nelze převést do vlastnictví jiné osoby, nelze ho zatížit právy třetích osob a nelze ho ani přenechat do užívání jiné osobě. Tato lhůta se vztahuje na majetek, na který nebyla oprávněnou osobou podána výzva na vydání majetku. V případech, kdy byl uplatněn nárok na vydání, ale věc nebyla dohodou vydána, lze věc převést do vlastnictví jiné osoby až po ukončení řízení před pozemkovým úřadem nebo po marném uplynutí lhůty pro podání žaloby. Toto ustanovení dále ukládá povinné osobě, která po obdržení výzvy na vydání movité věci nesmí tuto věc přemístit na jiné místo, než kde se nacházela ke dni podání výzvy na její vydání.

Krátké ustanovení § 14 upřesňuje, že k dělení či scelování požadovaných pozemků není třeba vydání rozhodnutí či jiného opatření jiného orgánu veřejné správy než katastrálního úřadu. Obecně je stanovena povinnost, že každý geometrický plán, který řeší nový stav nemovitostí, se musí nechat přezkoumat příslušným stavebním úřadem, který vydá rozhodnutí či jinak odsouhlasí jeho platnost. *„V případě zemědělských nemovitostí by ostatně toto rozhodnutí nebo jiné opatření nemělo smysl, neboť tam dohoda oprávněné a povinné osoby je spolu s rozhodnutím příslušného pozemkového úřadu předkládána katastrálnímu úřadu nikoli ke vkladu, ale k záznamu“* (Kříž a Valeš, 2013,

str. 272). Dále je v tomto paragrafu stanoveno, že veškeré nezbytné náklady s vydáním původního majetku registrovaným církvím a náboženským společnostem hradí stát. V případě vydávání zemědělských nemovitostí je hrazeno prostřednictvím pozemkových úřadů a v ostatních případech povinnými osobami.

3.2.3 Finanční náhrada

Mnoho majetku bylo v rozhodném období převedeno mimo vlastnictví státu a tento majetek byl oceněn a jeho hodnota byla paušálně vyčíslena v § 15 tohoto zákona. V obecných principech restitučních zákonů se s tímto způsobem vyjádření hodnoty nevydávaného majetku nesečkáme, běžným způsobem pro potřeby restitučních zákonů použitý například v zákoně č. 229/1991Sb., kterým se řešila restituce zemědělského majetku, bylo vyčíslení náhrady za konkrétní nevydávaný zemědělský majetek oceněný až po vydání rozhodnutí dle oceňovací vyhlášky č. 316/1990 Sb., tedy v cenách platných k roku 1990. Tato vyhláška pro oceňování nevydaného majetku je používána i v současnosti při vzniku nových rozhodnutí o nevydání majetku. V zákoně č. 428/2012 Sb., bylo prvně užito možnosti vyčíslení paušální finanční náhrady. „V mezinárodním kontextu není ničím neobvyklým, že státy, které v určitém období svého vývoje přistoupily k vyvlastňování církevního majetku, později poskytovaly církvím a náboženským společnostem finanční kompenzace, ať již přímo označované za odškodnění či náhradu, anebo konstruované jako nová forma finanční podpory církvím a náboženským společnostem. Jedná se o metodu relativně obvyklou i v postkomunistických zemích“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 275). Tato náhrada přísluší vyjmenovaným církvím a náboženským společnostem v případě, že se státem podepíše smlouvu pouze za majetek, který nelze navrátit, protože není ve vlastnictví povinných osob a byl zcizen v rozhodném období. V případě, že by jakýkoli církevní majetek byl odstátněn po rozhodném období, nepřísluší církvím náhrada dle § 15, ale musí se svých práv domáhat soudní cestou, podáním žaloby na určení vlastnictví a následně doručením výzvy na vydání majetku, tedy postupovat dle znění § 11 odst. 7 tohoto zákona. Paušální náhrada se vyplácí ve třiceti bezprostředně po sobě jdoucích ročních splátkách.

Znění § 16 upravuje postup při uzavírání smluv o vypořádání s jednotlivými církvemi vyjmenovanými v § 15 a také nezbytné náležitosti smlouvy o vypořádání. Ministerstvo kultury mělo povinnost, veškerým vyjmenovaným církvím a náboženským

společnostem do dvou měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona zaslat návrh smlouvy na vypořádání. Smlouva o vypořádání měla být uzavřena do devíti měsíců od nabytí účinnosti zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a zveřejněna sdělením Ministerstva kultury do dvou měsíců od podpisu ve Sbírce zákonů. Smlouva je ze strany registrovaných církví a náboženských společností podepisována statutárním orgánem a za stát uzavírá smlouvu o vypořádání vláda. V případě, že by vláda odmítala smlouvu podepsat, může se domáhat dotčená církev či náboženská společnost nahrazení chybějícího projevu vůle ze strany státu u soudu. Podpisem smlouvy církev akceptuje skutečnost, že je vyřešen i nárok na majetek, o který přišla v rozhodném období a který není vydáván dle tohoto zákona. Toto ustanovení lze považovat za restituční tečku, kdy se stát vypořádává s veškerým nárokem církví a náboženských společností.

„Vedle finanční náhrady tvoří součást finančního vypořádání mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi příspěvek na podporu činnosti dotčených církví a náboženských společností“ (Kříž a Valeš, 2013, str. 287). Na základě tohoto zákona vzniká přechodné období trvající 17 let, kdy první tři roky stát poskytuje církvím příspěvek na podporu jejich činnosti v nezměněné výši stanovené pro rok 2011 dle zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění pozdějších předpisů. Počínaje čtvrtým rokem se výše příspěvku každý rok snižuje o 5% částky vyplacené v prvním roce. Tento příspěvek není předmětem daně ani jiného obdobného poplatku. Tímto ustanovením a po uplynutí přechodného období dojde k faktické odluce církve od státu, stát již dále nebude přispívat církvím na podporu jejich činnosti. Církev se postupně stane samostatně výdělečně činnou a soběstačnou.

3.2.4 Závěrečná ustanovení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi.

V závěrečných ustanoveních §18 se nacházejí doporučení k přihlédnutí důvodu vzniku tohoto zákona, tedy snaha vedoucí ke snížení některých majetkových křivd způsobená registrovaným církvím a náboženským společnostem. Tím nabádá orgány veřejné moci k patřičné součinnosti spočívající zejména v bezplatném poskytování výpisů a opisů listin, které mohou objasnit nárok oprávněných osob. Dále je zde uvedeno právo církví a náboženských společností domáhat se svých práv před soudem v případech, kdy stát převedl majetek, který patřil do původního majetku církví a náboženských společností jiné osobě a tím porušil ustanovení § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě

vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. Nachází se zde i ustanovení, které registrované církve a náboženské společnosti osvobozuje od soudních poplatků.

3.3 Shrnutí teoretických východisek

V této kapitole došlo k bližšímu seznámení s historickým vývojem pokusů o právní úpravu problematiky původního církevního majetku a následně bylo zkoumáno paragrafové znění zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi s tím, že byly vyzdviženy hlavní principy zákona a úmysl, který zastávali zákonodárci při přijímání této právní úpravy. Znalost těchto teoretických východisek je nezbytná při identifikování hlavních problémů, které vznikly při aplikaci tohoto zákona a kterými se zabývá praktická část této práce.

4 Praktická část

V teoretické části této práce došlo k seznámení se na obecné úrovni s pravidly vydávání původního církevního majetku a s finanční náhradou za nevydávaný majetek vycházející ze znění zákona. V praktické části jsou probrány jednotlivé problémy při vydávání zemědělských nemovitostí, se kterými se setkává povinná osoba a správní orgán při své činnosti. Pro potřeby této části budeme vycházet ze zkušeností zaměstnanců Krajského pozemkového úřadu pro Ústecký kraj a z rozhovorů s odborníky na řešenou problematiku.

4.1 Nejčastější problémy při vydávání zemědělské nemovitosti

Praktická část této práce vychází ze zkušeností zaměstnanců Krajského pozemkového úřadu pro Ústecký kraj, kteří se zabývají vydáváním majetku církvím od samého počátku a z rozhovorů s odborníky ze zkoumané oblasti. Tyto zkušenosti získali zaměstnanci krajských pozemkových úřadů díky mnoha školením s odborníky, kteří se podíleli na vzniku samotného zákona a díky metodické úpravě postupů schválených ústředím Státního pozemkového úřadu. Problematika vydávání původního církevního majetku bude pravděpodobně v celé České republice obdobná, ale problémy budou zkoumány pouze v Ústeckém kraji. Krajský pozemkový úřad je optimální pro zjišťování problémů při vydávání zemědělských nemovitostí, neboť ze zákona má postavení povinné osoby a současně správního orgánu schvalující ve správním řízení dohody o vydání zemědělských nemovitostí. Po schválení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi byli vyčleněni na Krajském pozemkovém úřadě pro Ústecký kraj dva zaměstnanci z oddělení převodů a privatizace, kteří evidovali výzvy oprávněných osob a připravovali dohody o vydání původního majetku církvím. Tuto agendu zajišťovali obdobně na pobočkách Krajského pozemkového úřadu další čtyři zaměstnanci. Z oddělení restitucí Krajského pozemkového úřadu schvalovali dohody o vydání zemědělského majetku rozhodnutím tři zaměstnanci. Tento počet pracovníků byl dostatečný v průběhu roku 2013, kdy oprávněné osoby zajišťovaly podklady a připravovaly výzvy na vydání zemědělského majetku.

4.1.1 Sloučení Pozemkového úřadu a Pozemkového fondu ČR

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi byl připravován mnoho let s tím, že jednání probíhala na všech úrovních. Díky časovým průtahům došlo ke stavu, kdy po přijetí zákona č. 428/2012 Sb., byl schválen i zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Tento zákon ukončil existenci Pozemkového fondu České republiky, který byl v té době největší správce státní zemědělské půdy, kterou pronajímal a prodával dle pravidel stanovených zákonem č. 95/1999 Sb., o prodeji půdy. I v tomto zákoně konkrétně v § 5 bylo ustanovení, které znemožňovalo odstátňovat původní majetek církví, skutečnost, že se jedná o majetek církví a náboženských společností potvrzoval pro potřeby tohoto zákona příslušný katastrální úřad. Po sloučení Pozemkového fondu České republiky s Pozemkovými úřady došlo ke vzniku Státního pozemkového úřadu, tímto krokem došlo ke komplikacím při vydávání majetku církvím, kdy Státní pozemkový úřad vystupuje jako povinná osoba nahrazující v zákoně uvedený zaniklý Pozemkový fond a zároveň jako správní orgán při schvalování dohod o vydání zemědělských nemovitostí. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi ukládá povinnost každou dohodu o vydání zemědělského majetku schválit rozhodnutím pozemkového úřadu. Toto rozhodnutí o schválení dohody, které je nedílnou součástí dohody, je vkladnou listinou pro příslušný katastrální úřad. Avšak po schválení zákona č. 503/2012Sb., o Státním pozemkovém úřadě přešla povinnost schvalovat dohody o vydání zemědělského majetku na nově vzniklý Státní pozemkový úřad.

Souběžným schválením těchto zákonů vzniklo více problémů, neboť nebylo zpočátku ani jasné, kdo bude oprávněný podepisovat dohody o vydání majetku za povinnou osobu Státní pozemkový úřad. První myšlenky byly inspirované zákonem č. 229/1991, kdy bylo uvažováno, že dohody by měl být oprávněn podepisovat pouze ústřední ředitel Státního pozemkového úřadu. Následně oprávnění schvalovat dohody bude mít prvoinstanční správní orgán tedy krajské pozemkové úřady. Tento návrh, kdy by byla dohoda a její schválení podepsáno odlišnými osobami vycházelo z obavy, že by mohlo dojít ze strany oprávněných osob k námitce podjatosti. Tento postup byl teoreticky možný i dle zákona č. 229/1991 Sb., o půdě, kdy by došlo k vydání majetku státu ve správě bývalého Okresního úřadu, kterou by podepisoval za povinnou osobu přednosta Okresního úřadu, ale tuto dohodu by schvaloval Pozemkový úřad, tehdy úsek podřízený Okresnímu

úřadu. Po mnoho nejasnostech spojených se zněním zákona došlo k několika právním výkladům a nakonec bylo stanoveno, že budou dohody i rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu v kompetenci krajských pozemkových úřadů.

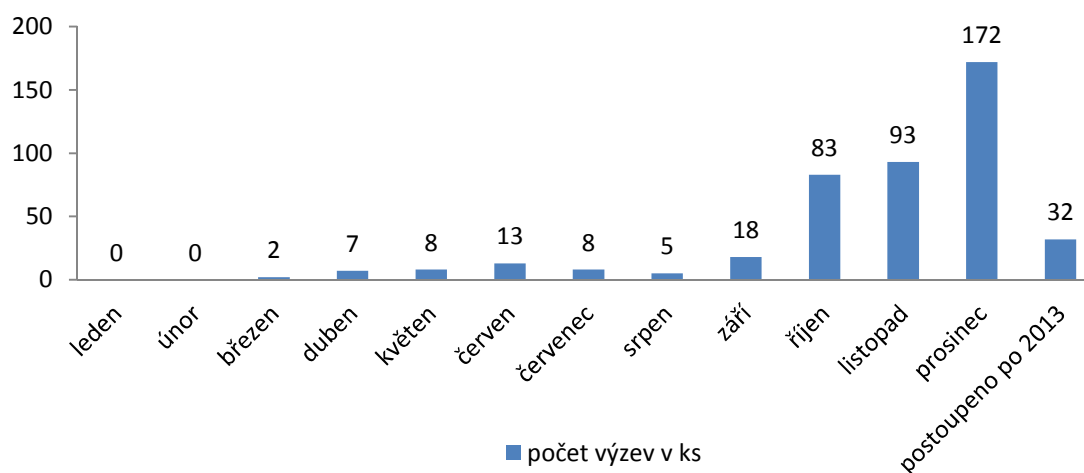
4.1.2 Programové vybavení povinných osob

Po přijetí zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi bylo většině povinných osob jasné, že na vypořádání takto velikého nároku bude třeba zaměstnance pracující v této oblasti vybavit novým programovým vybavením, případně rozšířením stávajících programů. Státní pozemkový úřad zvolil variantu zcela nového programového prostředí, neboť nebylo možné lehce rozšířit stávající vybavení o modul církevních restitucí. Přesto, že tato povinná osoba, dřívější Pozemkový fond České republiky, vykonával dlouhodobě obdobnou agendu, sloučením s pozemkovými úřady bylo třeba programově zajistit i vydávání rozhodnutí, což do doby sloučení Pozemkový fond nevykonával. Z tohoto důvodu bylo zvoleno komplexní programové řešení, které pokrývá celou agendu církevních restitucí. Společnost Webcom a. s. dodala povinné osobě Státnímu pozemkovému úřadu komplexní program Církevní restituce, který je součástí Centrálního Informačního Systému. Toto programové zázemí bylo tvořeno dle požadavků povinné osoby, a proto obsahuje vše, co je pro výkon povinné osoby i správního orgánu nutné. Tento blok zajišťuje veškeré povinné kroky pro evidenci a vypořádání nároků oprávněných osob, od doručení výzvy na vydání majetku, její identifikaci, prověřování dle § 8 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, sepsání dohody, její následné schválení správním orgánem, případně evidenci návrhů na zahájení řízení až po vydání rozhodnutí. Mnoho možností vypořádání nároků oprávněných osob bylo řešeno v průběhu přijímání prvních výzev, kdy programové zázemí začalo projevovat nedostatky, a proto se programové vybavení postupně upravovalo, bylo doplňováno a přepracovávalo. V současné době ještě dochází k drobným úpravám programu, ale ty již nemají vliv na vydávání nových rozhodnutí. Implementace nových požadavků ze strany ústředí Státního pozemkového úřadu komplikuje převážně již vyřešené nároky oprávněných osob, ke kterým je nucena se povinná osoba i správní orgán neustále vracet a doplňovat a upřesňovat své dřívější kroky vedoucí k vypořádání podaných nároků oprávněných osob.

4.1.3 Identifikace původního majetku

Časově asi nejvíce problematickým jak pro oprávněné osoby, tak i pro povinné osoby se ukázala část ustanovení zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi uvedené v § 9 odst. 1, kdy zákon ukládá, že oprávněná osoba vyzve písemně povinnou osobu k vydání majetku a dále je v tomto ustanovení uvedeno, že k určení zemědělské nemovitosti postačí, když je označena podle stavu v době, kdy se stala předmětem majetkové křivdy. Tato formulace umožňuje oprávněným osobám podat výzvu, ve které jsou nemovitosti uvedené pouze ve stavu evidence v pozemkových knihách. V příloze I je schválený vzor výzvy, ze kterého je zřejmé, že postačuje požadovaný majetek definovat stavem evidence ke dni vzniku majetkové křivdy. Evidence majetku pomocí pozemkových knih byla postupně nahrazována v průběhu let zprvu evidencí nemovitosti a následně informačním systémem katastru nemovitostí, během těchto transformací docházelo ke změnám výměr, zákresů a ke změnám v číslování nemovitostí.

Graf 1 Počet výzev podaných v roce 2013 na KPÚ pro Ústecký kraj

Zdroj: Vlastní zpracování dle dat SPÚ

Tento graf potvrzuje skutečnost, že provedení identifikace bylo velmi náročné i pro oprávněné osoby, které měli zájem doručit maximální počet výzev příslušným povinným osobám a proto došlo k plnému využití roční lhůty pro dodání výzev a většina jich byla doručena v posledních třech měsících lhůty. Výzvy, které byly doručeny po roce

2013 uvedené v tomto grafu, nebyly zamítány, ale jedná se o výzvy postoupené od nepříslušných povinných osob. I z tohoto grafu je zřejmé, že oprávněné osoby identifikaci prováděly s velkým úsilím a s velikou snahou nezatěžovat nepříslušné povinné osoby.

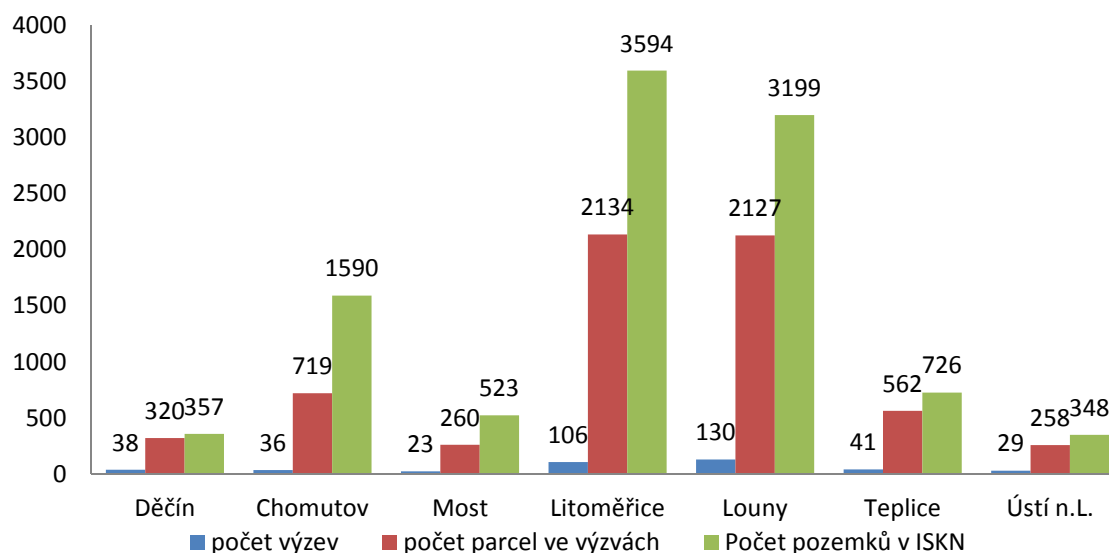
Tento postup identifikace původního majetku byl odlišný od stanoveného způsobu podávání žádostí pro potřeby zákona č. 229/1991Sb., kdy specifikace původního vlastnictví byla plně v kompetenci pozemkových úřadů. Ty intenzivně spolupracovaly s katastrálními úřady, které měli povinnost vyhotovit na veškerý požadovaný majetek identifikaci parcel. Praxe byla taková, že pokud byla doručena na pozemkový úřad žádost na vydání majetku, pozemkový úřad zajistil bezodkladně veškeré listiny nutné k rozhodnutí o vydání majetku. Takováto oprávněná osoba nemusela požadovaný majetek specifikovat natož dokládat listinami, stačilo pouze sdělit, kde se původní majetek nacházel.

Při přijetí výzvy na vydání původního majetku bylo prvně třeba provést identifikaci požadovaných nemovitostí i s ohledem na povinnost uloženou zákonem v paragrafu 11 odst. 1, kdy nepříslušná osoba postoupí příslušné povinné osobě výzvu oprávněné osobě do 15 pracovních dnů po jejím doručení. Z tohoto ustanovení vyplývá nutnost provést identifikaci v co nejkratším možném termínu. V tomto případě měl být součinný i katastrální úřad, který zřídil speciální internetové stránky: <http://cirkevni-restituce.cuzk.cz/> pro potřeby oprávněných i povinných osob, kde je možné dohledat elektronické kopie poskytnutých listin prokazující původní vlastnictví či majetkovou křivdu. Na výše uvedených internetových stránkách je možné provést i grafické porovnání parcel a tím stanovit, zda požadovaný pozemek zasahuje do vlastnictví či správy některé z povinných osob. Tyto internetové stránky hojně využívaly i oprávněné osoby k identifikaci původního majetku, aby určily, které povinné osobě mají výzvu doručit. Katastrální úřad tyto internetové stránky ani nepředstavil široké neodborné veřejnosti, aby nedocházelo k přetěžování přístupu a mohly být plně k dispozici oprávněným a povinným osobám.

V mnoha případech byl původní majetek církví povinnými osobami identifikovaný již v dřívějších dobách pro potřeby nakládání s majetkem státu. Mnohdy byl již geometricky zaměřen, ale velmi často nastávala situace, kdy oprávněná osoba zaslala výzvu na svůj původní majetek, který zasahoval do současného majetku více povinných

osob a ty po identifikaci takovéto výzvy postupovaly příslušným povinným osobám. Na krajském pozemkovém úřadě se vyskytl i případ, kdy byla oprávněnou osobou doručena výzva na vydání zemědělského majetku Státnímu pozemkovému úřadu a současně Lesům České republiky s. p. Tato výzva byla krajským pozemkovým úřadem zaevidována, zidentifikována a postoupena pro nepříslušnost částečně Lesům České republiky s. p. Tato povinná osoba splnila povinnost vyplývající z ustanovení § 9 odst. 1 a doručila kopii původní výzvy na vydání zemědělské nemovitosti zaslané oprávněnou osobou do 15 dnů od jejího obdržení. Po provedení identifikace zaslala kopii i postoupené výzvy a následně postoupila jako osoba nepříslušná část původní výzvy. Z tohoto příkladu je zřejmé, že provedení identifikace bylo velmi časově náročné a ze strany povinných osob docházelo k časovým prodlevám při postupování výzev příslušným povinným osobám. Existují i případy, kdy katastrální úřad v průběhu digitalizace katastrálního území upřesní původní vlastnictví natolik, že k postupování výzev nepříslušnou osobou může docházet i po uplynutí lhůt pro postoupení výzvy příslušným povinným osobám.

Graf 2 Počet výzev, požadovaných a identifikovaných pozemků

Zdroj: Vlastní zpracování dle dat SPÚ

Tento graf porovnává počet výzev s počtem požadovaného původního majetku a následně je zde uvedeno srovnání se stavem katastru nemovitostí. Je zřejmé,

že po identifikaci počet požadovaných pozemků narostl, oprávněné osoby požádaly ve 403 výzvách o 6380 parcel dle evidence pozemkové knihy. Po jejich identifikaci bylo nárokem církví dotčeno 10 424 pozemků evidovaných v katastru nemovitostí. Největší objem požadavků na navrácení majetku je v okrese Litoměřice a Louny. Z geografického hlediska je tento stav celkem očekávaný, neboť Louny a Litoměřice jsou výměrou okresu větší a převážně zemědělsky využívané, naproti tomu okresy s nízkým počtem výzev jsou převážně hornaté, zemědělsky neobhospodařované. V horských oblastech se dá očekávat větší počet výzev na vydání původního majetku požadovaný po povinné osobě Lesy České republiky s. p.

4.1.4 Geometrické plány

Dle ustanovení § 14 odst. 2 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi veškeré náklady s identifikací nemovitostí a především s vypracováním geometrických plánů hradí stát, v případě zemědělského majetku prostřednictvím pozemkových úřadů. Po přijetí zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadě přešla tato povinnost právě na nově vzniklý Státní pozemkový úřad. Většinu zemědělského majetku spravoval do té doby Pozemkový fond České republiky, tento majetek byl převeden do správy Státního pozemkového úřadu, ale i majetek se způsobem ochrany lesní půdní fond je považován za zemědělský majetek a k takovému majetku mají příslušnost hospodařit Lesy ČR s. p., proto bylo mezi těmito povinnými osobami sepsáno dne 12. 3. 2013 memorandum o spolupráci a v něm dohodnuto, za jakých podmínek budou prostřednictvím krajských pozemkových úřadů objednávány geometrické plány pro potřeby navrácení majetku oprávněným osobám, kde jsou povinnou osobou Lesy ČR s. p. Původní memorandum stanovovalo lhůtu pro zhotovení geometrického plánu prostřednictvím krajského pozemkového úřadu a předání Lesům ČR s. p. do dvou měsíců. Tento termín byl z hlediska objemu požadovaných prací nereálný, proto bylo původní memorandum dne 26. 1. 2015 přepracováno a lhůta pro předání vyhotovených geometrických plánů prodloužena na 4 měsíce. Další problém vznikl při odhadu objemu prací. Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj vyhlásil veřejnou zakázku na zhotovení geodetických prací v objemu 3 360 000,- Kč bez DPH, což plně odpovídalo odhadům, které provedly dotčené povinné osoby. Po vybrání nejvhodnějších dodavatelů těchto služeb začal Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj objednávat veliký objem nashromážděných požadavků na zhotovení

geometrických plánů a posléze bylo zjištěno, že finanční objem ze strany Lesů ČR s. p. byl výrazně podhodnocen. Z tohoto důvodu bylo nutné určitý objem prací přesunout do dalšího období, kdy bude vypsána nová veřejná zakázka na dodání služeb.

4.1.5 Pozemkové úpravy

Dalšími poněkud problematickými se ukázaly komplexní pozemkové úpravy, kdy dochází ke změně vlastnických práv v rámci celého katastrálního území. Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů upravoval pravidla bývalých pozemkových úřadů, jak postupovat s církevním majetkem v rámci pozemkových úprav a to především v rámci komplexních pozemkových úprav. Zákony upravující pozemkové úpravy byly několikrát novelizovány a možnosti jak nakládat s církevním majetkem se historicky měnil, zprvu byl majetek církve při pozemkových úpravách pouze identifikován, ale nemohl být přesunut, následnými novelami bylo umožněno majetek přesouvat v rámci obvodu pozemkové úpravy a bylo umožněno tento majetek blokovat v katastru nemovitostí. Problém bývá se staršími komplexními pozemkovými úpravami dle zákona č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, při kterých nebyl majetek církve blokován v evidenci katastru nemovitostí jako majetek náhradní. V ojedinělých případech se stávalo, že stát nedostatečně ochránil církevně ohrožený majetek a v privatizačním procesu takovýto majetek odstátnil. V těchto případech nezbyvá oprávněným osobám jiná možnost, než se domáhat svých práv u soudu žalobou na určení vlastnictví. Velice problematický stav a zvýšenou pozornost vyžaduje území s dokončenou pozemkovou úpravou i po oprávněných osobách. Byl zaznamenán i stav, kdy při identifikaci oprávněná osoba opomněla skutečnost, že připravuje výzvu na vydání majetku na území, kde již byla dokončena komplexní pozemková úprava, která řešila i církevní majetek jeho přesunutím a blokací v evidenci katastru nemovitostí. Kvůli tomuto opomenutí byla podána výzva pouze na část původního majetku, který nebylo třeba při realizaci komplexní pozemkové úpravy přesouvat. Tím se oprávněná osoba připravila o možnost vydání části svého původního majetku. Součástí spisu pozemkových úprav bývá i složka církevního majetku, která obsahuje vše podstatné, co bylo při výměně vlastnických práv použito. Kdyby tento

podklad pro přípravu výzvy na vydání původního majetku použila i oprávněná osoba, nekrátila by si svá práva.

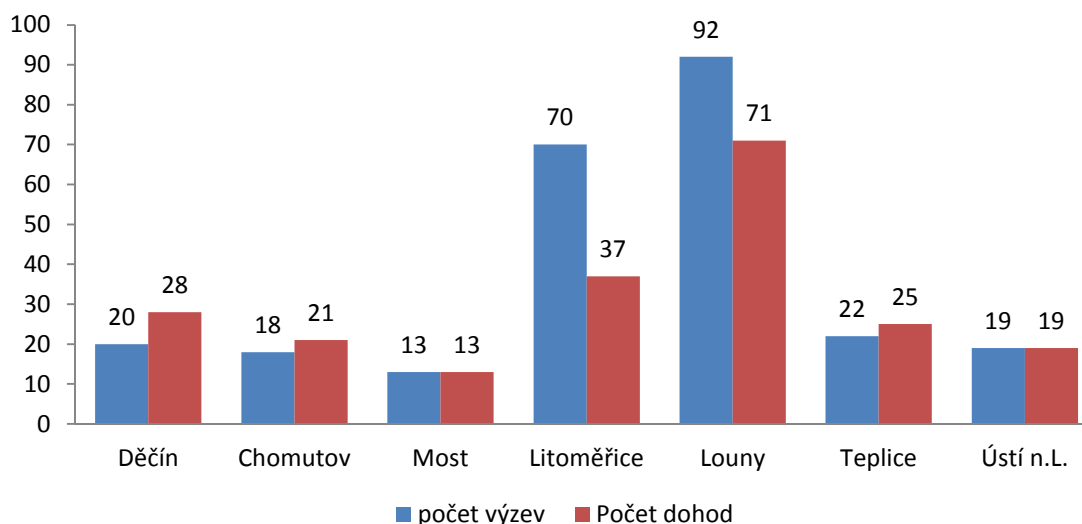
4.1.6 Konfiskace

Jako problematické se také ukázalo ustanovení § 8 odst. 1 písmeno h) zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi omezující vydání majetku konfiskovaného dle dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. Lze si představit případ, kdy konfiskovaný majetek bude v rámci následného přidělového řízení dán do užívání církvi jako majetek náhradní, případně konfiskovaný církevní majetek mohl být dán do užívání Matici náboženské jako správci církevního majetku a ta by si nemohla o tento majetek dle tohoto zákona požádat. Tento paragraf však zákonodárci takto neuvažovali, šlo pouze o úpravu skutečnosti, že se majetek nebude nevracet vlastizrádcům a kolaborantům, i s takovýmto případem se lze v Ústeckém kraji setkat. Církev, která se svého majetku domáhá i přes skutečnost, že ji byl tento majetek konfiskován, podala žalobu ke krajskému soudu. S touto církví nebyla uzavřena dohoda o vydání majetku a následně bylo rozhodnuto na základě návrhu na vydání rozhodnutí, že se jí požadovaný majetek nevydává právě z důvodu konfiskace. Tento postup byl shodně proveden u veškerých výzev této oprávněné osoby. V době psaní této práce nebylo nařízeno ani první jednání před soudem a není známo, že by byl někde v České republice obdobný případ pravomocně ukončen.

4.1.7 Uzavření dohody či rozhodnutí

Doporučený postup pro splnění podmínek tohoto zákona pro povinné osoby vydávající zemědělské nemovitosti byl stanoven interním nařízením, které v souladu se zákonem doporučilo výzvu zaevidovat, následně provést identifikaci, případně výzvu postoupit příslušné povinné osobě. Následně bylo stanoveno, jakým způsobem prozkoumat překážky bránící vydání majetku stanovené § 8 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a pokud tomu nic nebránilo, uzavřít dohodu, její schválený vzor je v příloze II. Tyto veškeré kroky měly být dle zákona provedeny do půl roku od doručení výzvy. Tato lhůta je považována za pořádkovou nikoli prekluzivní.

Graf 3 Počet přímých výzev a uzavřených dohod po okresech

Zdroj: Vlastní zpracování dle dat SPÚ

Z porovnání počtu výzev a dohod by se mohlo mylně dovozovat, že počet dohod odpovídá počtu výzev a tudíž se podařilo téměř celý nárok oprávněných osob vyřešit. Skutečnost však toto očekávání nepotvrzuje, neboť mnoho původních parcel nelze vydat z důvodů překážek, či je třeba zhotovit geometrický plán na oddělení pozemku v evidenci katastru nemovitostí a podobně. Stávalo se, že na jednu výzvu bylo postupně uzavíráno několik dohod, které podléhaly schvalovacímu procesu správního orgánu viz. příloha č. III.

V případě, že by nebyla ve stanovené lhůtě uzavřena dohoda o vydání zemědělského majetku, mohla se oprávněná osoba domáhat svých práv u krajských pozemkových úřadů a to podáním návrhu na vydání rozhodnutí a tím nahradit chybějící projev vůle povinné osoby vedoucí k uzavření dohody. Tento krok musel být učiněn dle znění § 9 odst. 6 ve lhůtě do 6 měsíců od uplynutí lhůty pro uzavření dohody, tedy do jednoho roku od podání výzvy. Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj eviduje i takový stav, kdy na majetek nebyla povinnou osobou uzavřena dohoda, ale oprávněná osoba opomněla zaslat návrh na vydání rozhodnutí a správní orgán nemá možnost nahradit chybějící projev vůle povinné osoby. V případě, že by došlo k sepsání dohody, nebrání se správní orgán takovouto dohodou schválit i po uplynutí doporučené lhůty pro sepsání dohody.

Oprávněné osoby z opatrnosti zasílaly po uplynutí lhůty na sepsání dohody návrhy na vydání rozhodnutí na většinu majetku uvedeného ve výzvách, což značně

zkomplikovalo vedení správního řízení krajským pozemkovým úřadům, neboť po zahájení správního řízení dle § 9 odst. 6 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi, došlo k uzavření dohody, která byla rozhodnutím schválena. Následně muselo být rozhodnutím ukončeno původní řízení pro bezpředmětnost. Proto se Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj rozhodl dále neuzavírat dohody na majetek, na který byl podán návrh na vydání rozhodnutí.

4.1.8 Veřejně prospěšné stavby

Velikým, často téměř neřešitelným problémem se ukázalo ustanovení paragrafu 8 upravující omezení vydávání nemovitostí dotčených veřejně prospěšnými stavbami. Zákon sice tyto stavby vymezuje, problém však nastává, při snaze definovat tyto stavby dle schválené územně analytické dokumentace příslušné obce. Při tvorbě územně analytických podkladů se pouze uvažuje o realizaci veřejně prospěšných staveb důležitých pro rozvojové území a pro potřeby obyvatel, ale jejich umístění v terénu není definitivní a často nepřesné. To řeší až územní studie a následně územní rozhodnutí o umístění stavby následované vydaným stavebním povolením. Avšak tyto dokumenty v době řešení navrácení majetku církvím, ať dohodou, či rozhodnutím, nejsou ve většině případů k dispozici. Bylo uvažováno i o možnosti, že se oddělí větší část zemského povrchu pro potřeby vzniku veřejně prospěšné stavby, ta se nevydá a až po vyřešení se dodatečně rozhodne o vydání nepotřebné části pro realizaci veřejně prospěšné stavby, toto je však v rozporu s principem nemožnosti dvakrát rozhodnout o téže věci. Pro správní orgán není myslitelný stav, že by rozhodl v neprospěch oprávněné osoby z důvodu potřeby pozemku pro realizaci veřejně prospěšné stavby a po její realizaci a legalizaci by bylo opětovně rozhodnuto ve prospěch oprávněné osoby, tedy zcela opačně. Státní pozemkový úřad zkoumá každou veřejně prospěšnou stavbu individuálně, a proto nelze stanovit jednotný postup pro veškeré takovéto případy a situace.

Na praktickém příkladu Města Bílina bude předvedena snaha samosprávných celků zasahovat do práv církví na vydání původního majetku vycházející z ustanovení tohoto zákona. Město Bílina má dlouhodobě neřešenou dopravní situaci a je plánován obchvat města, z podkladů krajského pozemkového úřadu je známo, že v oblasti řešeného území se nachází původní majetek oprávněné osoby. V době, kdy se pouze uvažovalo

o variantách možného obchvatu, znemožňovalo mesto jakékoli nakládání s majetkem v oblasti možné realizace.

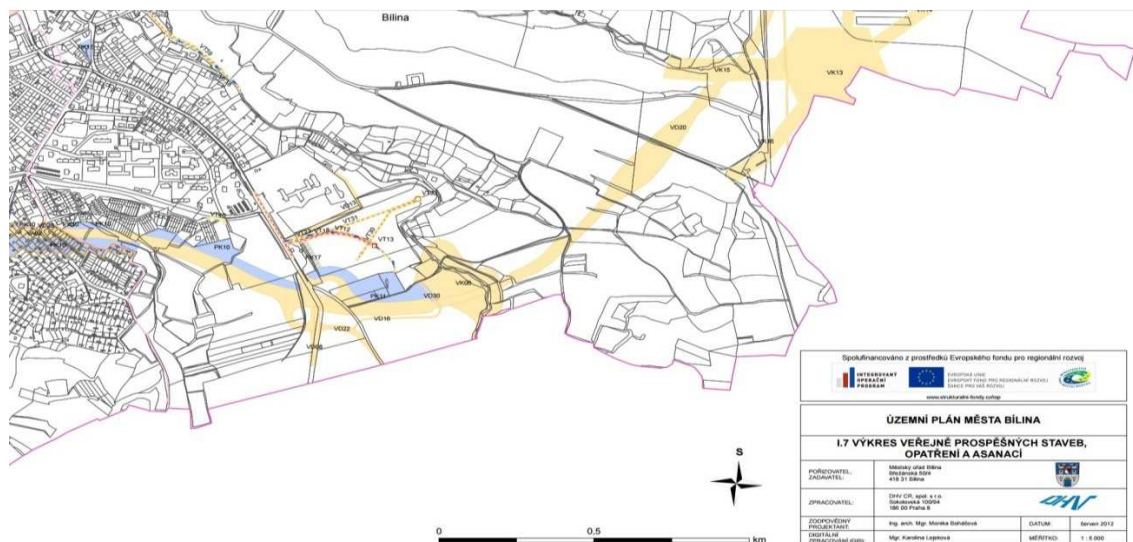
Obrázek 1 Varianty dopravního obchvatu města Bílina

Zdroj: Teplický deník

Je zřejmé, že varianta obchvatu bude zvolena pouze jedna a ostatní varianty a blokace majetku v jejich oblastech se stanou bezpředmětnými. Město Bílina roku 2012 schválila územně analytickou dokumentaci, která ve výkresech veřejně prospěšných staveb vymezuje řešené území obchvatu.

Obrázek 2 Schválená varianta obchvatu

Zdroj: Město Bílina

Přesto, že územně analytické podklady nejsou nikterak zastaralé a plnohodnotně splňují veškeré požadavky, je zřejmé, že jejich vymezení území nutné pro realizaci veřejně prospěšné stavby obchvatu je mnohem širší, než bude následně potřebné pro samotnou stavbu. Snaha územně samosprávních celků je pochopitelná, ale při rozhodování ve věci se v zákoně o majetkovém vyrovnání s církvemi obtížně nalézají způsoby, jak takovéto snahy omezit či jim plně zabránit.

4.1.9 Liniové stavby

Bylo by velmi přínosné pro povinné osoby obecně vysvětlit, co je považováno za stavbu, která je překážkou k vydání věci. Dle názoru veřejného ochránce práv je považována za stavbu i stavba liniová, tedy veškeré podzemní i nadzemní vedení a produktovody. Krajský pozemkový úřad se snažil argumentovat, že nelze pojem stavby pro potřeby zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi vykládat takto široce a že takovéto stavby jsou ošetřeny věcnými břemeny vzniklými na základě speciálních zákonů řešící příslušnou problematiku. Veřejný ochránce práv se s touto argumentací neztotožnil a požaduje přezkoumání již vydaného kladného rozhodnutí. Pokud by se prokázalo, že se jedná o stavbu v souladu se stavebním zákonem, bylo by třeba, dle názoru ombudsmana, rozhodnutí přehodnotit. Povinné a ani oprávněné osoby se s tímto výkladem plně neztotožňují, neboť by došlo k velikým zásahům do práv oprávněných osob, mnoho původního požadovaného majetku by nebylo vydáno z důvodu např. vedení vysokého napětí a podobně.

4.1.10 Zahrádkářské kolonie

Problematickými se ukázaly být i zahrádkářské kolonie, v tomto případě nejsou v zákoně o majetkové vyrovnání s církvemi vůbec uvedeny jako důvod pro nevydání oproti zákonu č. 229/1991Sb., kde jsou jako důvod nevydání požadovaného majetku uvedeny. Tento záměr činí problém v rozhodování o vydání, neboť tuto agendu zpravidla vykonávají bývalí zaměstnanci pozemkových úřadů a ti zastávají názor, že pokud nejsou zahrádkářské kolonie uvedeny v zákoně jako důvod pro nevydání, bude takový majetek vydáván, avšak i na tuto spornou oblast se dá pohlížet tak, že je splněna podmínka části pozemku bezprostředně související se stavbou a je nezbytně nutný k užívání stavby a celé území zahrádkářské kolonie je možné nevydat z důvodů splnění podmínek § 8 odst. 1

zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Avšak mnoho zahrádkářských kolonií není plně vyřešeno z hlediska stavebního zákona. Mnoho staveb není právně dořešeno, řádně zkolaudováno a následně zapsáno do evidence katastru nemovitostí.

Obrázek 3 Český zahrádkářský svaz ZO Žitenice

Zdroj: GIS SPÚ

Na příkladném obrázku je zřejmý výše popsáný stav, kdy není zahrádkářská kolonie v takovém právním stavu, že by šlo snadno rozhodnout, zda se jedná o pozemky bezprostředně související se stavbou a jsou nezbytně nutné k užívání staveb a jako takové je nevydávat. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi v § 8 uvádí, že překážkou vydání majetku je funkční souvislost se stavbou, která byla postavena v souladu se stavebním zákonem. Je velmi administrativně složité a časově náročné, aby tuto skutečnost prověřoval správní orgán v součinnosti stavebních úřadů, ale jiné řešení této problematiky se bez novelizace právního předpisu pravděpodobně nenalezne.

4.1.11 Funkční souvislost

Velký problém nastal s vydáváním původního majetku církví, který spravuje povinná osoba odlišná od Státního pozemkového úřadu a Lesů České republiky s. p. Tyto povinné osoby musí před samotným sepsáním dohody o vydání nemovitého majetku zkoumat splnění podmínky uvedené v § 7 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Doposud žádný zákon nepoužil slovní spojení funkční souvislost s nemovitou věcí, kterou oprávněná osoba vlastní nebo ji bude vydána. Církev si tento pojem vyložily poněkud široce. Dle rozboru a právního názoru dotčených povinných osob nelze akceptovat názor církví, že je postačující a podmínka funkční souvislosti splněna zápisem v jednom těle knihovní vložky z pozemkové knihy. Názor odborníků zastupujících stát se přiklání k fyzické souvislosti, tedy ztotožňují se s takovým vysvětlením, kdy jedna věc bez druhé nemůže plnit svoji funkci. Stavení zákon zná pouze funkční souvislost se stavbou a na tuto problematiku lze dohledat i několik judikátů, ale na funkční souvislost mezi pozemky judikatura zatím neexistuje.

Lze si v praxi lehce představit několik příkladů, kdy funkční souvislost nebude ani jedna strana zpochybňovat např. náhon a rybník nebo obslužnou komunikaci a pole, ale takových případů je minimum. Proto mnoho povinných osob odmítalo výzvy na uzavření dohody o vydání majetku pro nesplnění podmínek § 7. Následně se oprávněná osoba mohla domáhat svých práv v případech zemědělského majetku návrhem na vydání rozhodnutí u krajských pozemkových úřadů. Ty posuzovaly, zda by majetek vydaly jako povinná osoba při splnění podmínek stanovených pro vznik jeho správy, tedy zda byl majetek součástí zemědělského či lesního půdního fondu ke dni účinnosti zákona o půdě tedy k 24. červnu 1991. V případech, kdy se nejedná o zemědělskou nemovitost, může se svých práv domáhat oprávněná osoba pouze soudní cestou. Je však otázkou, jak budou soudy posuzovat splnění podmínky stanovené §7. Ani v tomto případě zatím neexistuje rozsudek soudu, který by zakládal možnost nějakého dalšího očekávání.

4.1.12 Finanční náhrada za nevydaný majetek

Nepříliš vhodné bylo i stanovení paušálních náhrad za nevydaný majetek, byl proveden průzkum průměrné tržní ceny zemědělské půdy a byla stanovena průměrná cena za nevydaný hektar zemědělské půdy ve výši 444 827,- Kč/ha. Takto stanovenou cenu schválilo Ministerstvo kultury a následně byla použita jako podklad pro výpočet náhrady za nevydaný majetek.

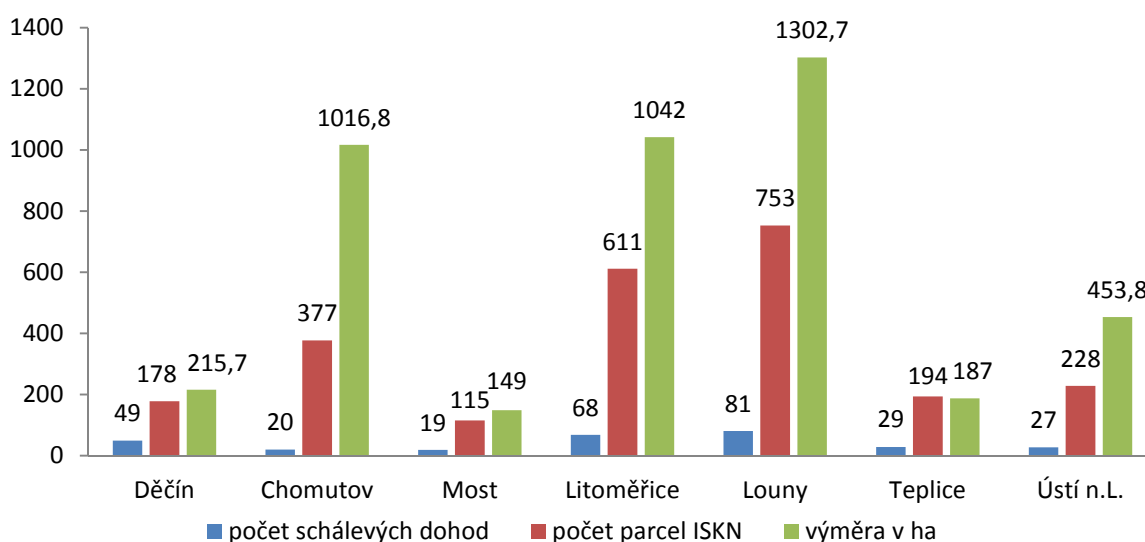
Povinné osoby by velmi ocenily, kdyby měly k dispozici seznam nemovitostí, za který je finanční náhrada vypočítána. Lze si představit případ, kdy oprávněná osoba dostane za určitý majetek náhradu a následně si o něj v rámci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi požádá a takovýto majetek jí bude navrácen. Bylo by vhodné,

aby seznam majetku, který se nevrací a přísluší za něj finanční náhrada, měl pro kontrolu k dispozici alespoň správní orgán, který schvaluje dohody o vydání zemědělského majetku.

4.1.13 Objem původního majetku

Správní orgán Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj schválil ke dni 17. 9. 2015 celkem 293 dohod na vydání zemědělského majetku, které obsahovaly 2456 parcel v evidenci katastru nemovitostí o celkové výměře přesahující 4367 hektarů půdy.

Graf 4 Celkový počet schválených dohod

Zdroj: Vlastní zpracování dle dat SPÚ

Každá jednotlivá parcela byla povinnou osobou zidentifikována a prověřena z hlediska § 8 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a následně ty samé či obdobné kroky prováděl i správní orgán, aby mohl předloženou dohodu schválit.

Schvalování dohod není jediný způsob, jak se vypořádat s nárokem oprávněných osob, jak bylo uvedeno v teoretické části této práce, má oprávněná osoba možnost, při nečinnosti povinné osoby, podat návrh na vydání rozhodnutí u správního orgánu.

Pro názornost zde uvádíme další úkony správního orgánu, které vždy nevedou k vydání požadovaného majetku, například zastavování řízení dle § 66 zákona č. 500/2004Sb., se používá při schválení dohody a následného zastavení návrhu na vydání totožného majetku.

Tabulka 1 Počet a výměra rozhodnutí správního orgánu ke 30. 6. 2015

okres	vydání §9 odst. 6			nevydání dle § 9 odst. 6			zastavení řízení dle §66 spr. řádu		
	počet rozhodnutí	počet parcel	výměra v ha	počet rozhodnutí	počet parcel	výměra v ha	počet rozhodnutí	počet parcel	výměra v ha
Děčín	1	4	1,23	2	4	0,02	10	25	8,56
Chomutov	6	37	9,10	3	20	8,18	10	62	137,33
Most	3	3	0,41	6	9	0,43	6	25	0,40
Litoměřice	71	657	16,14	16	84	30,05	44	111	16,69
Louny	45	417	460,46	12	50	8,28	26	249	4,24
Teplice	6	17	14,88	5	28	13,33	8	25	2,86
Ústí n. L.	3	11	0,33	3	11	0,60	8	9	1,59
celkem	135	1146	502,55	47	206	60,88	112	506	171,67

Zdroj: Vlastní zpracování dle dat SPÚ

Celkem správní orgán Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj vydal celkem 1114 různých rozhodnutí na celkový počet 7848 pozemků evidence katastru nemovitostí s výměrou 791,71 hektarů.

Z výše uvedeného je zřejmá časová náročnost celého procesu vypořádávání podaných výzev a návrhů oprávněných osob.

4.2 Finanční porovnání vydaného majetku

Jak již bylo uvedeno, cena nevydáváného majetku byla stanovena v roce 2007 ve shodě s Ministerstvem kultury na **444 827,-** Kč za hektar zemědělské půdy. Pro srovnání bude použita cena dle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 298/2014Sb., Vyhláška o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků, která se používá pro stanovení výše daně z nemovitosti. Průměrná cena všech 1045 katastrálních území v Ústeckém kraji byla stanovena průměrem na **65 487,87** Kč za hektar zemědělské půdy. V Ústeckém kraji bylo vydáno k datu 30. 6. 2015 již **4 869** hektarů zemědělské půdy, pokud by se jednalo o majetek, který by se církvi nenavracel, jeho hodnota by byla vyčíslena na **2 165 862 663,-**Kč, v případě naturálního navrácení majetku je cena nemovitostí stanovena účetní hodnotou **318 860 439,-**Kč. Pro tento případ nebylo uvažováno s cenou stavebních objektů a nebyl rozlišen majetek s ochranou zemědělský půdní fond a lesní půdní fond.

Z tohoto porovnání je evidentní, že se zákonem v tomto znění se finančně státu více vyplatí majetek oprávněným osobám navracet. Dle sdělení ministerstva kultury částka,

která bude vyplácena registrovaným církvím a náboženským společnostem zohledňuje i skutečnost, že dojde k definitivní rozluce státu a církví a oprávněné osoby přicházejí o zvláštní postavení zajištěné právními předpisy a proto se v této části nedá pohlížet na tuto část právního předpisu jako na zákon restituční.

5 Zhodnocení výsledků a doporučení

Tato práce ve své praktické části identifikuje hlavní problémy, které přinesla aplikace zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi. Mnoho problémů bylo odstraněno již při tvoření této bakalářské práce na základě doporučení. V případě programového vybavení agendy církevního majetku bylo povinné osobě Státnímu pozemkovému úřadu doporučeno mnoho oprav a úprav stávajícího programového zázemí pro jeho zlepšení funkcionality.

Jako největší problém na straně pozorované povinné osoby bylo identifikováno nedostatečné personální zajištění řešené agendy. Ústředí Státního pozemkového úřadu bylo na tuto skutečnost opakovaně upozorňováno a v průběhu roku 2015 došlo k výraznému personálnímu posílení, což výrazně zlepšilo stav a zvýšil se objem řešeného původního majetku.

Praktická část obsahuje i problémy, které bez úpravy znění zákona či bez rozhodnutí soudu nelze bezchybně vyřešit. Pokud nedojde k vysvětlení některých pojmů např. funkčně související nemovitost nelze v tomto stavu doporučit oprávněným ani povinným osobám jednotný postup. Jako možné doporučení může být uvažováno podání opravných prostředků a rozhodnutí správního orgánu nechat přezkoumat soudem.

Z finančního porovnání vydávaného majetku v účetních cenách porovnané s teoretickou výší paušální finanční náhrady je zřejmé, že se zákonodárci rozhodli klást důraz na naturální restituci oproti finanční kompenzaci za nevydávaný majetek.

Státnímu pozemkovému úřadu bylo v průběhu vydávání zemědělského majetku doporučeno posílit personálně oddělení restitucí, které zodpovídalo za plnění agendy ve zkoumané oblasti. Dále bylo Státnímu pozemkovému úřadu doporučeno zvolit úkol vydání veškerého původního majetku do konce roku 2015 jako prioritní a přesunout stávající zaměstnance na tuto agendu. Doporučeno bylo i zlepšení předávání informací Krajským pozemkovým úřadům od ústředí Státního pozemkového úřadu. Tato doporučení byla přijata a postupně aplikována v praxi.

6 Závěr

Tato práce byla rozdělena na dvě tematicky obdobné části a to na teoretickou a praktickou část. Cílem teoretické části je popis a analýza základních charakteristik a principů zkoumané problematiky včetně seznámení se se základní právní úpravou. Tento cíl byl splněn, neboť teoretická část analyzuje právní úpravu řešené problematiky a zabývá se i historickým vývojem snahy o vytvoření právní úpravy, která by vedla k narovnání majetkových křivd.

Praktická část byla zaměřena na nejčastější problémy při aplikaci zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a cílem této části bylo finanční vyčíslení zemědělského majetku vydávaného oprávněným osobám, který byl porovnán s paušální náhradou. Hlavní problémy byly vyhodnoceny v nedostatečném personálním obsazení celé agendy církevních restitucí, v nepřesně formulovaném právním předpisu bez dostatečného výkladu či důvodové zprávy. Problematické jsou i lhůty splnění veškerých požadavků oprávněných osob.

Státní pozemkový úřad v průběhu vydávání zemědělského majetku posílil personálně oddělení restitucí, které je zodpovědné za plnění agendy v analyzované oblasti. Státní pozemkový úřad vyhodnotil úkol vydání veškerého původního majetku do konce roku 2015 jako prioritní a proto došlo v průběhu září roku 2015 k dalšímu výraznému personálnímu posílení přesunutím stávajících zaměstnanců na tuto agendu. Průběžně je zlepšováno i předávání informací Krajským pozemkovým úřadům od ústředí Státního pozemkového úřadu.

7 Seznam obrázků, grafů a tabulek

GRAF 1 POČET VÝZEV PODANÝCH V ROCE 2013 NA KPÚ PRO ÚSTECKÝ KRAJ	30
GRAF 2 POČET VÝZEV, POŽADOVANÝCH A IDENTIFIKOVANÝCH POZEMKŮ	32
GRAF 3 POČET PŘÍMÝCH VÝZEV A UZAVŘENÝCH DOHOD PO OKRESECH	36
OBRÁZEK 1 VARIANTY DOPRAVNÍHO OBCHVATU MĚSTA BÍLINA	38
OBRÁZEK 2 SCHVÁLENÁ VARIANTA OBCHVATU	38
OBRÁZEK 3 ČESKÝ ZAHRÁDKÁŘSKÝ SVAZ ZO ŽITENICE.....	40
GRAF 4 CELKOVÝ POČET SCHVÁLENÝCH DOHOD.....	42
TABULKA 1 POČET A VÝMĚRA ROZHODNUTÍ SPRÁVNÍHO ORGÁNU KE 30. 6. 2015	43

8 Seznam použitých zdrojů

8.1 Odborná literatura

HAVLAN, P. Majetek státu v platné právní úpravě. Praha: Linde, 2010. ISBN 978-80-7201-796-6.

HRDINA, I. A. Vztahy státu a církve v České republice v letech 1990-1999. Praha: Eurolex Bohemia, 2007. ISBN 80-7379-005-X.

KALNÝ, M. Církevní majetek a restituce. Praha: Občanský institut, 1995. ISBN 80-901659-3-1.

KARFÍK, Z., KARFÍKOVÁ, M. Pozemky a právo. Praha: Orac, 2001. ISBN 80-86199-28-2.

KOLÁŘ, P. a KŘÍŽ, J. Narovnání vztahu mezi církvemi a státem. Praha: CEVRO Institut, 2009. ISBN 978-80-87125-08-3.

KOUDELKOVÁ, P. Příležitosti a výzvy v komunikaci církve ve 21. století. Praha: Univerzita Karlova v Praze, nakladatelství Karolinum, 2015. ISBN 978-80-246-2785-4.

KŘÍŽ, J., VALEŠ, V. Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi: komentář. Praha: C. H. Beck, 2013. ISBN 978-80-7400-472-8.

KUBÁČEK, A., JACKO, K. Restituce zemědělského a lesního majetku. Praha: Ministerstvo zemědělství, 2012. ISBN 978-8-7434-090-1.

KUKLÍK, J. Konfiskace, pozemkové reformy a vyvlastnění v československých dějinách 20. století. Praha: Auditorium, 2011. ISBN 978-80-87284-25-4.

PRŮCHOVÁ, I. Restituce majetku podle zákona o půdě. Praha: C.H. Beck, 1997. ISBN 80-7179-110-5.

TRETERA, J. R. Stát a církve v České republice. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2002. ISBN 80-7192-455-5.

8.2 Právní předpisy

Česká republika. Zákon č. 139 ze dne 15. dubna 2002 o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírka zákonů České republiky. 2002. částka 57.

Česká republika. Zákon č. 229 ze dne 24. června 1991 o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku. In: Sbírka zákonů České republiky. 1991. částka 45.

Česká republika. Zákon č. 95 ze dne 28. dubna 1999 Zákon o podmínkách převodu zemědělských a lesních pozemků z vlastnictví státu na jiné osoby a o změně zákona č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. In: Sbírka zákonů České republiky. 1999. částka 36.

Česká republika. Zákon č. 428 ze dne 5. prosince 2012 o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. In: Sbírka zákonů České republiky. 2012. částka 155.

Česká republika. Zákon č. 500 ze dne 24. června 2004 správní řád. In: Sbírka zákonů České republiky. 2004. částka 174.

Česká republika. Zákon č. 503 ze dne 19. prosince 2012 o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů. In: Sbírka zákonů České republiky. 2012. částka 188.

Česká republika. Předpis č. 298 ze dne 11. prosince 2014 Vyhláška o stanovení seznamu katastrálních území s přiřazenými průměrnými základními cenami zemědělských pozemků. In: Sbírka zákonů České republiky. 2014. Částka 120.

8.3 Internetové zdroje

Město Bílina. Územní plán. Bílina: 2015. [cit. 2015-8-2]. Dostupný z WWW: <https://bilina.cz/mesto/uzemni-plan>

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Praha: 2015. [cit. 2015-9-3]. Dostupný z WWW: www.psp.cz

Státní pozemkový úřad. Praha: 2015. [cit. 2015-8-26]. Dostupný z WWW: www.spuer.cz

Teplický deník. Obchvat Bíliny. Teplice: 2012. [cit. 2015-8-2]. Dostupný z WWW: http://teplicky.denik.cz/zpravy_region/obchvat-biliny-muze-byt-kratsi-20120329.html

Zákony pro lidi. Zlín: 2015. [cit. 2015-9-26]. Dostupný z WWW: www.zakonyprolidi.cz

9 Seznam příloh

I.	Vzor výzvy na vydání majetku.....	51
II.	Vzor dohody na vydání majetku.....	58
III.	Vzor rozhodnutí o schválení dohody.....	64

I. Vzor výzvy na vydání majetku
Výzva k vydání majetku:
věcí a jiných majetkových hodnot

dle zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání
s církvemi a náboženskými společnostmi

<p><u>Povinná osoba - adresát výzvy:</u> název: sídlo: IČO: (dále jen „Povinná osoba“)</p>
<p><u>Oprávněná osoba:</u> název: sídlo: IČO: jednatel: (dále jen „Oprávněná osoba“)</p>
<p><u>Nepodepisuje-li tuto výzvu statutární orgán Oprávněné osoby - Zástupce oprávněné osoby:</u> název, jednatel fyzickou osobou: / jméno a příjmení: sídlo / bydliště: IČO / datum narození a číslo OP: Dokumenty dokládající zákonné zastoupení (§ 18 odst. 6 zákona č. 428/2012 Sb.) Oprávněné osoby a doložení plné moci, pokud za oprávněnou osobu jedná zástupce na základě plné moci, tvoří součást Oddílu č. 2 této Výzvy.</p>
<p>Oprávněná osoba tímto podáním vyzývá v režimu zákona č.428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi (dále jen „ZMV“) Povinnou osobu k vydání věcí, jejichž jmenovitá specifikace je uvedena v Oddílu č. 1 této výzvy. Tyto věci náležely do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností a staly se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku některé ze skutečností podle § 5 ZMV. Důvody, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností uvedených v §5 ZMV, jsou podrobně uvedeny v Oddílu č. 3 této výzvy. Oprávněná osoba vyzývá Povinnou osobu k vydání věcí včetně jejich součástí a příslušenství podle § 12 odst. 1 ZMV a včetně movitých věcí podle § 11 odst. 9 ZMV.</p>
<p><u>Právní nástupnictví:</u> Údaje oprávněným nástupnictvím Oprávněné osoby po jejím právním předchůdci jsou uvedeny v Oddílu č. 2 této</p>

výzvy.
Nedílnou součástí obsahu této výzvy k vydání majetku dále tvoří její níže specifikované oddíly včetně příloh.
Oddíl č. 1: Specifikace věcí požadovaných Oprávněnou osobou k vydání včetně listin dokládajících, že věci náležely do původního majetku církví a náboženských společností.
Oddíl č. 2: Doklad o existenci Oprávněné osoby, např. výpis z evidence. Doložení oprávnění jednat osoby jednající za Oprávněnou osobu (<i>doložení statutárního zástupce</i>). Údaje o právním nástupnictví Oprávněné osoby Doložení zastoupení na základě plné moci, pokud za Oprávněnou osobu jedná zástupce na základě plné moci. Doložení zákonného zastoupení, pokud za Oprávněnou osobu jedná nadřízená právnická osoba, popřípadě registrovaná církev a náboženská společnost, která tuto osobu zřídila nebo založila, nebo již byla tato osoba součástí, včetně prohlášení Oprávněné osoby o tom, že nárok neuplatnila přímo.
Oddíl č. 3: Specifikace důvodů, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností uvedených v §5 ZMV včetně listin dokládajících tyto důvody.
Oddíl č. 4: Údaje a listiny poskytnuté Oprávněnou osobou nad rámec výzvy k usnadnění jejího zpracování Povinnou osobou.
Celkový počet listů této výzvy k vydání majetku včetně příloh: ..... listů

Oddíl č. 1

Specifikace věcí požadovaných Oprávněnou osobou k vydání včetně listin dokládajících, že věci náležely do původního majetku církví a náboženských společností.

1.1 Pozemky požadované k vydání

V tabulce pozemků zapsaných v Pozemkové knize je uvedeno Katastrální území pozemku dle PK **pouze** v případě, že je odlišné od Katastrálního území knihovní vložky dle PK.

Oprávněná osoba prohlašuje, že pro případ částečné nepříslušnosti Povinné osoby ve smyslu ust. § 11 odst. 1 ZMV trvá na vyřízení té části výzvy, k jejímuž posouzení je Povinná osoba příslušná, tím není dotčeno postoupení výzvy ve zbývajícím rozsahu.

Pokud by u **částí** některých uvedených pozemků specifikovaných parcelními čísly dle stavu v době, kdy se staly předmětem majetkové křivdy podle tohoto oddílu, nebyly naplněny podmínky pro vydání dle ZMV,

vyzývá Oprávněná osoba Povinnou osobu k oddělení těch částí dotčených pozemků, u kterých podmínky pro vydání dle ZMV nejsou naplněny a k vydání těch částí dotčených pozemků, u kterých podmínky pro vydání jsou splněny. Geometrické plány potřebné k oddělení vydávaných částí takových parcel zajišťuje v souladu se ZMV Povinná osoba.

Pokud by u některých uvedených pozemků specifikovaných parcelními čísly dle stavu v době, kdy se staly předmětem majetkové křivdy podle tohoto oddílu, nebyly naplněny podmínky pro vydání dle ZMV z důvodu rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně nebo přechodu vlastnických práv v souvislosti s provedením pozemkových úprav podle § 19 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, Oprávněná osoba vyzývá Povinnou osobu k vydání pozemků nově vzniklých ve smyslu § 3 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (k tomu popřípadě viz oddíl 4).

Specifikace pozemků, které Oprávněná osoba požaduje touto výzvou vydat:

Pozemky zapsané ve vložkách Pozemkových knih

Poř. číslo majetkové položky	Katastrální území knihovní vložky dle PK	Číslo knihovní vložky	Číslo parcelní pozemku dle PK	Katastrální území pozemku dle PK	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz dále Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
					písm.	
					písm.	
					písm.	
					písm.	
					písm.	

Pozemky zapsané ve vložkách Desk zemských

Poř. číslo majetkové položky	Číslo knihovní vložky Desk zemských	Katastrální území pozemku dle Desk zemských	Číslo parcelní pozemku dle Desk zemských	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz dále Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
				písm.	
				písm.	
				písm.	
				písm.	
				písm.	

1.2 Stavby požadované k vydání

Oprávněná osoba vyzývá k vydání všech staveb, které se nacházejí na pozemcích dle PK uvedených výše v případě, že tyto budovy nemají samostatné číslo popisné.

Oprávněná osoba žádá vydání staveb včetně veškerých jejich součástí a příslušenství.

V tabulce staveb zapsaných v Pozemkové knize je uvedeno Katastrální území pozemku dle PK **pouze** v případě, že je odlišné od Katastrálního území knihovní vložky dle PK.

Specifikace staveb, které Oprávněná osoba požaduje touto výzvou vydat:

Stavby zapsané ve vložkách Pozemkových knih

Poř. číslo majetkové položky	Katastrální území knihovní vložky dle PK	Číslo knihovní vložky	Číslo parcelní pozemku dle PK, na kterém se stavba nachází	Katastrální území pozemku dle PK	Číslo popisné stavby dle PK	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz. Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
						písm.	
						písm.	
						písm.	
						písm.	
						písm.	

Stavby zapsané ve vložkách Desk zemských

Poř. číslo majetkové položky	Číslo knihovní vložky Desk zemských	Katastrální území dle Desk zemských	Číslo parcelní pozemku dle Desk zemských, na kterém se stavba nachází	Číslo popisné stavby dle Desk zemských	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz. Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
					písm.	
					písm.	
					písm.	
					písm.	
					písm.	

1.3 Movité věci, požadované k vydání

Oprávněná osoba vyzývá Povinnou osobu k vydání také jiných movitých věcí než věci uvedených v následující tabulce splňujících podmínky ust. § 11 odst. 9, tj. movitých věcí, které funkčně souvisely nebo souvisejí s nemovitou věcí.

Specifikace movitých věcí, které s nemovitou věcí funkčně souvisely anebo souvisejí, které Oprávněná osoba požaduje touto výzvou vydat:

Poř. číslo majetkové položky	Specifikace movité věci či souboru věcí	Další údaje nutné k jednoznačné identifikaci (např. místo, kde se věc nachází)	Funkční souvislost s jiným nárokovaným majetkem	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz. Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
				písm.	
				písm.	
				písm.	
				písm.	
				písm.	

1.4 Jiná práva a majetkové hodnoty požadované k vydání

Specifikace jiných práv a majetkových hodnot, které Oprávněná osoba požaduje touto výzvou vydat:

Poř. číslo majetkové položky	Jednoznačná identifikace práva či jiné majetkové hodnoty	Souvislost s jiným nárokovaným majetkem	Označení majetkové křivdy podle § 5 písm. a) až k) ZMV - viz. Oddíl č. 3	Identifikátor křivdy – dle Oddílu č. 3, specifikace majetkových křivd
			písm.	
			písm.	
			písm.	
			písm.	
			písm.	

Seznam listin prokazujících nárok na vydání věcí nemovitých a tyto listiny jsou uvedeny v **Příloze č. 1** tohoto oddílu.

Seznam listin prokazujících nárok na vydání věcí movitých a tyto listiny jsou uvedeny v **Příloze č. 2** tohoto oddílu.

Seznam listin prokazujících nárok na vydání jiných práv a majetkových hodnot a tyto listiny jsou uvedeny v **Příloze č. 3** tohoto oddílu.

Datum Výzvy k vydání věcí: Dne 2013
Název a podpis Oprávněné osoby / nebo k názvu Oprávněné osoby zástupce Oprávněné osoby:

- zde řazeny přílohy č. 1-3 oddílu č. 1 -

Oddíl č. 2 – Krycí list

Doklad o existenci Oprávněné osoby (např. výpis z evidence).

Doložení oprávnění jednat osoby jednající za Oprávněnou osobu (doložení statutárního zástupce).

Údaje o právním nástupnictví Oprávněné osoby po jejích právních předchůdcích, kteří vlastnili majetek, který je předmětem výzvy, v době, kdy se stal předmětem majetkové křivdy, včetně listin dokládajících právní nástupnictví.

Doložení smluvního zastoupení, pokud za Oprávněnou osobu jedná zástupce na základě plné moci.

Doložení zákonného zastoupení, pokud za Oprávněnou osobu jedná nadřízená právnická osoba, popřípadě registrovaná církev a náboženská společnost, která tuto osobu zřídila nebo založila, nebo již byla tato osoba součástí.

2.1 Výpis Oprávněné osoby z příslušného rejstříku nebo jiný doklad dokládající oprávnění jednat za Oprávněnou osobu tvoří **Přílohu č. 1** tohoto oddílu.

2.2 Seznam právnických osob, které jsou právními předchůdci Oprávněné osoby, je uveden v **Příloze č. 2** tohoto oddílu. Vznik právního nástupnictví dle seznamu právnických osob je doložen listinami, které následují seznam a rovněž tvoří **Přílohu č. 2** tohoto oddílu.

2.3 Oprávnění k jednání zástupce Oprávněné osoby *na základě plné moci* je doloženo plnou mocí ze dne [●], která tvoří **Přílohu č. 3** tohoto oddílu.

2.4 Oprávnění k jednání zástupce Oprávněné osoby *zákonného zástupce* – podle § 18 odst. 6 ZMV je doloženo výpisem Oprávněné osoby z příslušného rejstříku a tvoří **Přílohu č. 1** tohoto oddílu a dále výpisem zákonného zástupce Oprávněné osoby z příslušného rejstříku nebo jiným dokladem dokládajícím oprávnění jednat za zákonného zástupce Oprávněné osoby, který tvoří **Přílohu č. 4** tohoto oddílu. Prohlášení Oprávněné osoby, že z její strany nedošlo k přímému uplatnění nároku na vydání věcí, práv a jiných majetkových hodnot tvoří **Přílohu č. 5** tohoto oddílu.

- zde řazeny přílohy č. 1-5 oddílu č. 2 (příloha č. 4 není povinná) -

Oddíl č. 3

Specifikace důvodů, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností uvedených v §5 ZMV včetně listin dokládajících tyto důvody.

3.1 Specifikace důvodů, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností uvedených v §5 ZMV ve vztahu k jednotlivým majetkovým položkám požadovaným k vydání, je uvedena v **Příloze č. 1** tohoto oddílu.

3.2. Listiny dokládající způsobené křivdy jsou uvedeny v **Příloze č. 2** tohoto oddílu.

- zde řazeny přílohy č. 1-2 oddílu č. 3 -

Oddíl č. 4

Údaje a listiny poskytnuté Oprávněnou osobou nad rámec výzvy k usnadnění jejího zpracování Povinnou osobou.

4.1 Oprávněná osoba je typem právnické osoby:

- a) registrovaná církev a náboženská společnost
- b) právnická osoba (zřízená jako součást registrované církve a náboženské společnosti)
- c) právnická osoba (zřízená za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům)
- d) Náboženská matice

4.2 Další kontaktní údaje na Oprávněnou osobu:

Adresa pro doručování (pokud je odchylná od sídla oprávněné osoby) :

Telefon:

E-mail:

ID kód datové schránky:

4.3 Další údaje a dokumenty pro usnadnění identifikace nárokovaného majetku:

Další údaje a dokumenty jsou uvedeny v **Příloze č. 1** tohoto oddílu. Součástí **Přílohy č. 1** je také seznam dotčených katastrálních území, ve kterých byly realizovány pozemkové úpravy.

4.4 Popis původních součástí a příslušenství věcí ve smyslu § 12 odst. 1 ZMV:

Popis příslušných součástí a příslušenství ve smyslu § 12 odst. 1 ZMV a příslušné dokumenty jsou uvedeny v **Příloze č. 2** tohoto oddílu.

4.5 Srovnávací sestavení a identifikace parcel:

Kopie srovnávacích sestavení a vyhotovených identifikací parcel, které má Oprávněná osoba k dispozici, jsou uvedeny v **Příloze č. 3** tohoto oddílu.

Zjištěná (nikoli nutně úplná) vazba údajů z Pozemkové knihy a Desk zemských na Katastr nemovitostí je uvedena v **Příloze č. 4** tohoto oddílu.

- zde řazeny přílohy č. 1-4 oddílu č. 4 (přílohy č. 1-3 nejsou povinné) –

II. Vzor dohody na vydání majetku

Česká republika - Státní pozemkový úřad

Sídlo: Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3, IČ: 01312774, DIČ: CZ01312774

zastoupený ..... ředitelem / ředitelkou

Krajského pozemkového úřadu pro .....,

adresa: .....

jako povinná osoba podle ust. § 4 písm. a) zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů v platném znění a ust. § 22 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „**povinná osoba**“ na straně jedné,

a

(Název oprávněné osoby) .....

Sídlo:.....

Datum evidence:..... Číslo evidence: .....

Zastoupená .....

jako oprávněná osoba podle ust. § 3 písm. ...) zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů v platném znění a ust. § 22 odst. 1 zákona č. 503/2012 Sb. o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „**oprávněná osoba**“ na straně druhé

u z a v í r a j í

podle ust. § 6 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zákon) a ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 uvedeného zákona

DOHODU O VYDÁNÍ ZEMĚDĚLSKÉ NEMOVITÉ VĚCI

(č.j. dohody)

I.

(vypsat případně vydávané součásti a příslušenství. Pokud takové věci nebudou vydávány, odstavec z dohody odstranit.)

Neoddělitelnou součástí této dohody je geometrický plán č. .... ze dne ....., kterým vznikají tyto nemovité věci v katastrálním území ..... p.č. ....

(pokud dohodou nejsou vydávány nemovité věci vzniklé geometrickým plánem, odstavec z dohody odstranit.)

V případech, kdy to přichází v úvahu, uvést informaci o pozemkových úpravách, zejména její druh, datum zahájení, popis rozpracovanosti, kontakt na zpracovatele

III.

Oprávněná osoba prohlašuje, že ona ani její právní předchůdce nikdy neobdržela žádnou náhradu za pozemky uvedené v článku II. této dohody ve smyslu ust. § 5 písm. a) zákona, a že ani jí resp. jejímu právnímu předchůdci nebyla vyplacena náhrada ve smyslu ust. § 5 písm. i) zákona za pozemky uvedené v článku II. této dohody.

(Toto ustanovení je nutno přizpůsobit konkrétní situaci dle právního titulu, dle kterého se nemovité věci vydávají, v případech, kdy se nejedná o majetkovou křivdu dle §5, písm. a) nebo i) ZMV odstavec z dohody odstranit)

IV.

Povinná osoba vydává nemovité věci i movité věci (pokud nejsou, z dohody odstranit) uvedené v článku II., včetně všech součástí a příslušenství (pokud nejsou, z dohody odstranit), které náležely do původního majetku oprávněné osoby či jejich právních předchůdců, nebo které zastoupily jejich funkci, anebo jsou nezbytné k řádnému užívání vydávaných nemovitých věcí v souladu s jejich účelem osobě oprávněné, která je do svého vlastnictví přijímá. Předávané nemovité věci i movité věci (pokud nejsou, z dohody odstranit), včetně všech součástí a příslušenství (pokud nejsou, z dohody odstranit), jsou ke dni podpisu dohody ve stavu, ve kterém se nacházely ke dni doručení výzvy k vydání nemovitých věcí.

Na nemovitých věcech váznou podle výpisu z katastru nemovitostí a dokladů povinné osoby tato věcná břemena:

k.ú.   p.č.   popis věcného břemena

(v případě, že věcná břemena na nemovitých věcech neváznou, odstavec z dohody odstranit.)

Na nemovitých věcech váznou podle výpisu z katastru nemovitostí a dokladů povinné osoby tato zástavní práva.

k.ú. p.č. popis zástavního práva zástavní věřitel

Na vydávaných pozemcích může být umístěno vedení a/nebo zařízení veřejné technické infrastruktury, k nimž existují oprávnění, jakož i omezení užívání pozemků vzniklá podle předchozích právních úprav, která se nezapisovala do pozemkových knih, evidence nemovitostí ani katastru nemovitostí. Tato omezení a oprávnění přecházejí na nabyvatele pozemků.

Zástavní právo zapsané ve prospěch zástavního věřitele na základě ust. § 12 odst. 2 zákona okamžikem vydání zemědělské nemovité věci zaniká.

(v případě, že zástavní práva na nemovitých věcech neváznou, oba odstavce z dohody odstranit.)

Na oprávněnou osobu nepřecházejí s věcmi vydávanými touto dohodou žádné dluhy.

V.

Tato dohoda o vydání nemovitých věcí podléhá schválení Státním pozemkovým úřadem ve správním řízení v souladu s ust. § 9 odst. 3) zákona. Vlastnické právo k věcem uvedených v článku II. této dohody, jakož i veškerá práva a povinnosti spojená s vlastnictvím těchto věcí přecházejí na oprávněnou osobu nabytím právní moci rozhodnutí příslušného pozemkového úřadu. Smluvní strany se dohodly, že tuto dohodu v pěti stejnopisech zašle povinná osoba bez zbytečného odkladu, po jejím podpisu ze strany povinné osoby, ke schválení příslušnému krajskému pozemkovému úřadu a bude o tom zaslání informovat neprodleně oprávněnou osobu.

VI.

Po nabytí právní moci rozhodnutí Krajského pozemkového úřadu pro ..... o schválení dohody o vydání nemovitých věcí se na Katastrálním úřadu pro ....., katastrální pracoviště ..... v katastru nemovitostí zapíše do vlastnictví oprávněné osoby nemovité věci uvedené v článku II. této dohody.

VII.

Smluvní strany se dohodly, že návrh na zápis vlastnického práva nemovitých věcí uvedených v článku II. této dohody podá na příslušný katastrální úřad oprávněná osoba. Smluvní strany se zavazují, že v případě, kdy

katastrální úřad bude pro povolení vkladu vlastnického práva ve prospěch oprávněné osoby vyžadovat jakoukoli součinnost smluvních stran této dohody, že ji bezodkladně poskytnou.

VIII.

Na základě předávacího protokolu podepsaného oběma smluvními stranami dohody převezme oprávněná osoba od povinné osoby veškerou dokumentaci vztahující se k vydávaným věcem, bez zbytečného odkladu. Oprávněná osoba obdrží v případě schválení této dohody spolu se schvalujícím rozhodnutím kopie níže uvedených nájemních smluv, včetně dodatků:

k.ú.   p.č.   č. nájemní smlouvy (dodatku)   datum uzavření   nájemce

IX.

(Volitelně – v případě požadavku nadřízených právnických osob – uvádět následující článek)

Oprávněná osoba prohlašuje, že při uzavírání smluv, jejichž předmětem je mimo jiné převod vlastnictví k nemovitým věcem, je nezbytný písemný souhlas (název nadřízené právnické osoby). Z tohoto důvodu je k dohodě připojen souhlas statutárního orgánu (název nadřízené právnické osoby), bez něhož je tato dohoda neplatná.

X.

(Varianta A – v případě, že je v dohodě uveden předchozí článek o souhlasu nadřízené právnické osoby)

Tato dohoda se vyhotovuje v 7 (sedmi) originálech. Jeden originál náleží oprávněné osobě, druhý originál náleží povinné osobě. Pět originálních vyhotovení zašle povinná osoba v souladu s ustanovením článku V. této dohody ke schválení příslušnému krajskému pozemkovému úřadu. Po vydání rozhodnutí krajského pozemkového úřadu (dále jen rozhodující orgán) o schválení dohody se dohoda stane součástí tohoto rozhodnutí. Rozhodující orgán ponechá jeden originál dohody včetně rozhodnutí o jejím schválení ve svém správním spise. Druhý originál dohody jako součást rozhodnutí zašle rozhodující orgán povinné osobě. Třetí, čtvrtý a pátý originál dohody jako součást rozhodnutí zašle rozhodující orgán osobě oprávněné na adresu:

(uživatel zadá název a adresu nadřízené právnické osoby)

Na tuto adresu necht' jsou zasílány též veškeré další písemnosti vydávané správním orgánem v uvedené věci.

(Varianta B – v případě, že v dohodě není uveden předchozí článek o souhlasu nadřízené právnické osoby)

Tato dohoda se vyhotovuje v 6 (šesti) originálech. Jeden originál náleží oprávněné osobě, druhý originál náleží povinné osobě. Čtyři originální vyhotovení zašle povinná osoba v souladu s ustanovením článku V. této dohody ke schválení příslušnému krajskému pozemkovému úřadu. Po vydání rozhodnutí krajského pozemkového úřadu (dále jen rozhodující orgán) o schválení dohody se dohoda stane součástí tohoto

rozhodnutí. Rozhodující orgán ponechá jeden originál dohody včetně rozhodnutí o jejím schválení ve svém správním spise. Druhý originál dohody jako součást rozhodnutí zašle rozhodující orgán povinné osobě. Třetí a čtvrtý originál dohody jako součást rozhodnutí zašle rozhodující orgán osobě oprávněné.

XI.

Účastníci dohodu přečetli a prohlašují, že tato dohoda je jejich shodnou, souhlasnou a svobodnou vůlí a tuto skutečnost stvrzují vlastnoručními podpisy. Podpisy budou úředně ověřeny na čtyřech originálech dohody. Ověření podpisů není nutné v případech, kdy má účastník dohody zřízení podpisový vzor.

Za povinnou osobu

Za oprávněnou osobu

V ..... dne .....

V..... dne .....

[Jméno ředitele / ředitelky KPÚ v 1. pádu]

[Název oprávněné osoby]

.....

.....

ředitel / ředitelka

kteou zastupuje

Krajského pozemkového úřadu pro

[Jméno / název zmocněnce]

[Název KPÚ v 1.pádu] paní (panem)

.....

(Volitelně)

Schvalovací potvrzení

(Název nadřízené právnické

osoby)

(Volitelně)

Přílohy:

Příloha č. 1 - geometrický plán č. XXXXXXXX ze dne XXXXXXXX jako neoddělitelná součást dohody

Příloha č. 2 - geometrický plán č. XXXXXXXX ze dne XXXXXXXX jako neoddělitelná součást dohody

III. Vzor rozhodnutí o schválení dohody

STÁTNÍ POZEMKOVÝ ÚŘAD

**Krajský pozemkový úřad pro PracovistePF.Kraj.OficialniNazev
PracovistePF.Ulice PracovistePF.PSC PracovistePF.Obec**

Spisová značka: SpisovaZnacka dle rozdělovníku

Č.j.: CisloJednaci

Vyřizuje: **Zmenil.TitulPred Zmenil.Jmeno Zmenil.Prijmeni Zmenil.TitulPred**

Telefon: **Zmenil.Telefon**

E-mail: **Zmenil.Email**

ID DS: **z49per3**

V **PracovistePF.Obec6Pad** dne **28.2.2016**

ROZHODNUTÍ

dle ust. § 9 odst. 3 zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů, v platném znění, dále jen zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi.

Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro PracovistePF.Kraj.OficialniNazev, dále též jen „Státní pozemkový úřad“ jako věcně a místně příslušný správní orgán dle ust. § 22 odst. 9 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů a dle ust. § 10 a 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, a v souladu s ust. § 2 písm. b), § 3 písm. Pismeno3, § 4 písm. Pismeno4, § 5 písm. Pismeno5, zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi **r o z h o d l** takto:

Schvaluje „Dohodu mezi oprávněnou osobou a povinnou osobou o vydání zemědělské nemovitosti“ č.j. CisloJednaci uzavřenou dne VyrizeniVyzvy.DatumUzavreniDohody mezi PovinnaOsoba.Nazev, IČ PovinnaOsoba.IdentifikačníCislo zastoupeným PovinnaOsoba.Zastupovan, jako povinnou osobou dle ust. § 4 písm. Pismeno4 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi na straně jedné, a OpravnenáOsobaCirkve.Nazev, IČ OpravnenáOsobaCirkve.IdentifikačníCislo, zastoupenou OpravnenáOsobaCirkve.Zastupovan, jako oprávněnou osobou dle ust. § 3 písm. Pismeno3 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi na straně druhé.

Tato dohoda je nedílnou součástí tohoto rozhodnutí.

Účastníky řízení jsou dle ust. § 9 odst. 3 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi:

Oprávněná osoba:

OpravnenáOsobaCirkve.Nazev

IČ: OpravnenáOsobaCirkve.IdentifikačníCislo

sídlo: OpravnenáOsobaCirkve.HlavniAdresa

Povinná osoba:

PovinnaOsoba.Nazev

IČ: PovinnaOsoba.IdentifikacniCislo
sídlo: PovinnaOsoba.HlavniAdresa

O d ů v o d ň ě n í

Státní pozemkový úřad obdržel dne VyrizeniVyzvy.DatumZadostiOSchvaleni žádost o schválení Dohody uzavřené mezi oprávněnou a povinnou osobou o vydání zemědělské nemovitosti pod č.j. VyrizeniVyzvy.CisloJednaci sepsané dne VyrizeniVyzvy.DatumUzavreniDohody mezi **PovinnaOsoba.Nazev**, IČ **PovinnaOsoba.IdentifikacniCislo**, zastoupenou PovinnaOsoba.Zastupovan, jako povinnou osobou dle ust. § 4 písm. Pismeno4 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi na straně jedné, a OpravnenaOsobaCirkve.Nazev, IČ OpravnenaOsobaCirkve.IdentifikacniCislo zastoupenou OpravnenaOsobaCirkve.Zastupovan, jako oprávněnou osobou dle ust. § 3 písm. Pismeno3 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi na straně druhé.

Státní pozemkový úřad po posouzení shora uvedené dohody a všech dostupných dokladů rozhodl ve správním řízení dle ust. § 9 odst. 3 zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi o schválení dohody, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Do tohoto rozhodnutí může podat účastník řízení odvolání ve lhůtě 15-ti dní od jeho doručení u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Odvolací řízení se řídí ustanoveními § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění. Dle ust. § 2 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, je odvolacím orgánem proti rozhodnutí krajského pozemkového úřadu ústředí Státního pozemkového úřadu.

PracovistePF.Kraj.JmenoVedouciho
PracovistePF.FunkcePodepisujicihoPracovnika
PracovistePF.Kraj.OficialniNazev

Příloha:

Dohoda mezi oprávněnou osobou a povinnou osobou o vydání zemědělských nemovitostí č.j. VyrizeniVyzvy.CisloJednaci ze dne VyrizeniVyzvy.DatumUzavreniDohody jako nedílná součást rozhodnutí.

Rozdělovník:

1. Oprávněná osoba OpravnenaOsobaCirkve.Nazev jako účastník řízení
2. Povinná osoba PovinnaOsoba.Nazev jako účastník řízení
3. Krajský pozemkový úřad pro PracovistePF.Kraj.OficialniNazev - .zde
4. Katastrální úřad, PracovisteKU po nabytí právní moci k záznamu